

FELTÁMADÁS ÉS A TERMÉSZET ÚJJÁSZÜLETÉSE

Anyám kertjéből jácintot és nárciszokat hoztam, itt illatoznak az asztalomon. Odakint is számtalan jele van a tavasz eljövetelének, még akkor is, ha néhány napja hó lepte be a virágzó fákat.

Milyen kár, hogy nem lehetünk felhőtlenül tanúi az idei tavasz kibontakozásának... minden tavasz megérdemli ezt.

» BAKSAY ERIKA

Fura érzéssel ülök itthon, immár második hete. Még mindig úgy vagyok, hogy olvasom, hallom a külvilág híreit, mégis nehezen fogadom el, hogy kényelmes és biztonságos életem felborulni látszik. Valójában nem is érezném ezt az egészet, ha nem ömlene rám az irgalmatlan információ-áradat. Hiszen a meleg lakásomban felkapcsolom a villanyt és ég a lámpa, kinyitom a hűtőszekrényt és az tele minden jóval, finom, meleg vízzel zuhanyozok, az öblítőtől illatos ruháim a szárítókötelen száradnak, és lám, anyám jácintjai is hogy illatoznak... pont, mint tavaly. Az olaszországi kórházak képeit nézve a kényelmes kanapémról olyan, mintha mindez csak egy film lenne, egy nemlétező ország képzeletbeli járványáról, amelyet persze időben megállítanak, a főhős megmenekül, és másfél óra múlva lezárul a történet a szokásos happy enddel, én lefekvés előtt iszom még egy pohár tejet, ágyba bújok, és reggel megyek az iskolába, mint rendesen.

Ehelyett reggel nem megyek sehová, hanem a gépem előtt ülök naphosszat, hirtelen újratervezés után online tanítom az első osztályos gyerekeket olvasni meg írni, amatőr videókban mutatom a betűkapcsolását, irgalmatlan szervezés-

sel próbálom pótolni az iskolát, az intézményesített életet, a rendet a hétéves gyerekeim számára, a normális élet képzetét keltve.

Idegenszerű ez a helyzet... fura érzéssel tettem nyakamba az egyetlen, saját készítésű maszkomat, szégyenlősen ácsorogtam vele a patikában, mintha vicceskednék farsang idején, mert a betegség csak távoli opciónak tűnik. Fureszállva nézem ablakomból a maszkban bicikliző nőt, aki kényszeresen már sokadszor teker át a város központjában, odalent a padon jól ismert figura ücsörög, jön-megy naphosszat, a napjában többször látható párocska is kóborol egész nap, mint aki nem tud mit kezdeni ezzel a helyzettel. Barátaim szomszédjában lakó egyedülálló férfi is azóta tekereg napjában többször is, mióta pont ezt nem kéne tennie. Fegyelmetlen? Felelőtlen? Magányos? Esetleg tájékozatlan?

A posta komoly kézbesítő-gondokkal küzd, ezt mindannyian érezzük, de bízunk abban, hogy kialakul egy stabil kézbesítő csapat, és különösen a nagy bezártság idején a postaládákba kerülnek a Part-Oldalak számai.

Ez utóbbról gondolkoztam el, az újságot írva. Mármint azon, mennyire kell a Part-Oldalaknak szerepet vállalnia a tájékoztatásban. Tud-e ilyet egyáltalán havonta egyszer megjelenő lapként? Az írások beérkeztek, sorra begyűjtöttem az információt a múltkorilapzárunk után átadott városi kiütemezésekről, és azon gondolkodom, most akkor, koronaví-

rus-járvány közepette tegyem a címlapra Dunaföldvár díszpolgárát? Vagy gyűjtsem össze a sok információt, tudnivalót, és hatalmas, figyelemfelkeltő betűkkel írjuk ki mi is, hogy maradj otthon?

Olvasóink láthatják az eredményt. Miközben ezeket a betűket leütöm, kormányzati döntés alapján életbe lépett egy helyzet, amely nagyjából

Miközben ezeket a betűket leütöm, kormányzati döntés alapján életbe lépett egy helyzet, amely nagyjából két hét múlva, amikor Önök ezt a lapszámot a kezükbe veszik vagy úgy lesz, mint ebben a pillanatban, vagy nem.

két hét múlva, amikor Önök ezt a lapszámot a kezükbe veszik vagy úgy lesz, mint ebben a pillanatban, vagy nem. Feltehetően, más országok járványügyi gyakorlatát figyelve bizonyos szabályok változatlanok maradnak. Vannak döntések, amelyek hatálya elhúzódik. És születnek új döntések is. Mi, a Part-Oldalak (hangsúlyozom, a megírásához képest két hét múlva), akkor cselekszünk helyesen, ha csak mértéktartóan akarunk aktuálisak lenni, hiszen ez a napilapok és az internet lehetősége és feladata. Ezért tehát mi is foglalkozunk a járványügyi helyzettel, felsoroljuk

mindazokat a döntéseket illetve szabályokat, amelyeket az országos intézkedések alapján Dunaföldvár városának ismernie kell, mindezt a polgármester legfrissebb tájékoztatása alapján. Ezen felül pedig csak azt tesszük, amit általában: tudósítunk a városban törtétekről, a dunaföldvári emberek életéről.

Ez a lapszámunk március 30-án kerül nyomdába, onnan egy

hét múlva hozzák el, és a 6.-ával kezdődő héten kezd el terjesztetni a posta, hogy az önkormányzat akarata szerint minden háztartásba eljusson. Amivel az utóbbi időben sok bajunk volt, hiszen számosan panaszkodtak arra, nem jut el hozzájuk az újság, ahogy jómagam sem kaptam már két hónapja. A posta komoly kézbesítő-gondokkal küzd, ezt mindannyian érezzük, de bízunk abban, hogy kialakul egy stabil kézbesítő csapat, és különösen a nagy bezártság idején a postaládákba kerülnek a Part-Oldalak számai.

Ha így lesz, akkor ez a kézbesítés éppen húsvét előtt fog megtörténni, így fontosnak tartjuk, hogy mi is köszöntsük az ünnepet, ahogy a tavasz beköszöntét is. Tegyük ezt most szűk körben, ott-hon. Díszítsuk fel a lakásunkat a húsvét minden kellékével, öltöztessük vidám tavaszi színekbe, készítsünk a gyerekeinkkel színes dekorációkat a lakásba és az udvarra, ha abban a szerencsében van részünk, hogy kertes házban lakunk. Fessünk tojást, süssünk-főzzünk a húsvéti hagyományok szerint, örüljünk az ünnepnek és a tavasznak.

És, ha a húsvét keresztény jelentését nézzük, vehetjük akár jelnek vagy tanulságnak is azt, ami akkor Jézussal történt. A Biblia szerint Jézus – pénteki keresztre feszítése után – a harmadik napon, vasárnap feltámadt. Kereszt-halálával nem szabadította meg a világot a szenvedéstől, de megváltotta minden ember bűnét, feltámadásával pedig győzelmet aratott a halál felett.

Szerintem ennél jobb végső egy ilyen helyzetben nem lehet. «

Akikre büszke Dunaföldvár

Közvetlenül előző lapzártnak után adta át Horváth Zsolt polgármester a művelődési házban a városi kitüntetések. Dunaföldvár Díszpolgára lett Bognár Zoltán és Tóth Norbert, a Dunaföldvárért Emlékérmét Németh Lajosné és Weiszgáber János vehette át. A Dunaföldvár Gyermekéért díjat Fabóné Bíró Ágnes kapta, míg a Dunaföldvár Sportjáért díj tulajdonosa 2020-ban a Pannonia Bio Zrt. lett. A díjazottakról olvasóink a díjátadáson elhangzott méltatások és az azt követő riportok alapján olvashatnak Baksay Erika összeállításában.

Bognár Zoltán

*Dunaföldvár Város
Díszpolgára*

Az 1953-ban, Pakson született Bognár Zoltán életútjának minden eleme – az egyetemi éveket kivéve – Dunaföldvárhoz kötődik. Itt végezte iskoláit, melyekben meghatározó, példaadó tanáregyenységekkel találkozhatott, akik nagy hatással voltak pályaválasztására.

A gimnáziumi éveket az ottani néptáncgyűttes harmonikásaként, valamint a dunaföldvári ifjúsági labdarúgócsapat játékosaként, csapatkapitányként eltöltött nagyszerű időszak jellemezte.

Az egyetemi éveket igen aktívan élte: aktív volt az akkori mozgalmi életben, írt az egyetemi újságba, szervezőként segítette a tanyasi gyerekek iskolába járását. A debreceni évek kiváló oktatóegyenységei, tudósai jelentős hatással voltak gondolkodására, az onnan hozott minőségi szemlélet találkozott a családból hozott: a „munka és a család mindenképp elvél” elvével.

1977–2017 között 40 éven át a Magyar László Gimnázium tanáraként dolgozott. Mindkét tantárgyát szívesen, folyamatosan tanította. Tudományként a földrajz állt a szívéhez közelebb, de a tanári munka fő sodrát a kötelező érettségi tantárgy, a történelem adta. 35 év alatt 9 osztály osztályfőnöke volt a nappali és több osztályé a levelező tagozaton.

Egy évtizedig munkaközösség-vezető, egy évtizedig levelező tagozatvezető volt. Tanulók százait érettségiztette mindkét tantárgyából.

Fotó: Németh Zsolt

A tanulmányi versenyekre számos tanulót, tanulói csapatot készítettek fel, akik megyei, regionális, néhányszor országos versenyről hoztak el értékes helyezéseket. Ezek közül a legrangosabbak a földrajz és történelem szaktárgy Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyei voltak. A Körösi Csoma Sándor Kárpát-medencei földrajzversenyen háromszor szereztek tanítványai első helyezést.

A versenylistákhoz a dunaföldvári Várjátékok történelem versenyei, a környezetvédelmi versenyek, a rendszeres Magyar László versenyek is kapcsolódtak. Hat éven át volt az Országjáró Diákok Köre és a tájékoztatósi futók vezetője az iskolában.

Számos szállal kötődik Magyar Lászlóhoz. A névadó tiszteletére rendezett évenkénti ünnepnapok egyik szervezője volt, a gimnázium Magyar László – hagyományörzéséről tanulmányt írt az érde földrajzi Múzeum Évkönyvébe a 200. születési évforduló kapcsán. A fenti bicentenáriumi

kapcsán kezdeményezte és az igazgatónövel megszervezte, hogy Magyar László egykori, Kossuth téri lakhelyén emléktábla hirdesse az Afrika-kutató emléket, és részese volt az iskolatörténeti kiállítások rendezésének.

Osztályfőnökként, tanárként számos iskolai, városi történelmi ünnep rendezője, néhánynak írója volt.

Munkájáért 1988-ban miniszteri dicsérettel, pályája végén Pedagógus Szolgálati Emlékérmével jutalmazták.

Írásai a rendszerváltozás utáni első két évben a „Dunaföldvár” c. lapban jelentek meg.

A gimnázium iskolatörténeti kötetében társszerző volt. Egy-egy írása bekerült a „Volt egyszer egy légvédelmi tüzérezred” című

kötetbe, illetve az egyik Földvári Tabló című munkába.

A 2002-ben megjelent Dunaföldvár története című monográfiában ő írta meg településünk 1939–2001 közötti történetét.

2019-ben Dunaföldvár városává avatásának 30-ik évfordulója alkalmából kiadott Szabadnak született – Dunaföldvár város három évtizede várostörténeti kötet egyik alkotója.

Az ifjúsági sportolói múltához is visszatért: 2003-ban Süveges Lászlóval megszervezték az 1940–1980 időszak dunaföldvári labdarúgónak találkozóját, foci-gáláját.

Napjainkban a nyugdíjasok zaklatott életét éli, hiszen igen elfoglalt felesége és nagyon ak- ►

Bognár Zoltán

– *Mi az, ami a méltatásból kimaradt?*

– Talán a debreceni, egyetemi éveim, az ifjúsági mozgalmi tevékenységem, amit a mai napig büszkén válllok, és a tanyai patronáló munkám, amire úgy nézek, mint az első igazi pedagógiai tevékenységemre. Két évig szerveztem ezt a munkát, a társaimmal, 120-an jártunk ki a tanyákra az ottani gyerekekhez, gyakran legendás hányattatások közepette vonattal, aztán 3 km-t a hóban oda, hármat vissza. Ezekben a tanyasi iskolákban gyakran nem volt villany, csak aggregátor, a pedagógus házaspár ott élt a gyerekekkel, elszigeteltségben. Nagyon szép munka volt, és sok tanulás, tapasztalás a küzdelmes életről.

Az itthoni életemet ismerhetik a földváriak, a pedagógusi munkámat, a versenyeket, rendezvényeket, érettségiket. Büszke vagyok a könyvekre, amelyekből részt vállaltam. Sok komoly munka van ezek mögött, értékesnek és fontosnak tartom a településem történetének feldolgozását.

– *Vajon mekkora múltra tekint vissza a családjod Dunaföldváron?*

– Édesanyám „Miskóci” nemzetség, amiből aztán van Dunaföldváron bőven. Ha hozzávesszük a férjeiket, akkor fél Dunaföldvár a rokonom, valószínűleg, és, bár nem végeztem családfa-kutatást, feltehetően a török idők utáni betelepedésig vezethetnénk vissza a felmenőket. Paraszti és iparos ősektől származó első generációs értelmiségi vagyok. Azért a met-szőolló és a kalapács is jól áll a kezemben. Édesapám műhelye lényegesen veszélyesebb hely volt, mint a tanári, megismerhettem az anyag természetét, édesanyám is túvel meg cérnával dolgozott. Tőlük is, a tanáraimtól is azt tanultam, hogy nem utánózni kell, hanem összerakni.

Minden tapasztalás érdekelt, nem féltem, ha lapátot kellett fogynom, de voltam pékségéd is egy darabig, míg Ihasz Zoli barátom a villanyórakat olvasta, az egykori Kuruc pékségben, és nagyon szerettem reggel négykor az emberek kezébe meleg kenyert adni.

– *Mégis, mi állt hozzád a legközelebb a többféle tevékenység közül?*

– Nem vitás. Legjobban ismeretet átadni szerettem. «

► tív lánya, veje és két unokája mellett alig van ideje egy épkézláb mondatot leírni.

Szakmai és közéleti munkájának elismeréseként Duna-

földvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete Bogárnak Zoltánnak Dunaföldvár Város Díszpolgára címet adományozta. «

Tóth Norbert

Dunaföldvár Város Díszpolgára

Fotó: Zsedrovits Enikő

Tóth Norbert 1981. február 6-án született Dunaújvárosban. Az általános iskolát Dunaföldváron, a középiskolát Kalocsán végezte. Gyakorlati éveit az atyai jó barátánál, Szervánszky Lászlónál, a soltvadkert Szent László Cukrászdában töltötte, ahol édesapja és István bátyja is tanulták a cukrászmesterség alapjait.

Tanulmányai befejezése után 1998-ban kezdett el dolgozni a családi vállalkozásként működő Tóth Cukrászdában, Dunaföldváron. Szakmai tudásának gyarapításában nagy szerepe volt a belga, német, francia, olasz tanulmányutaknak és a Cukrászszövetség által szervezett tanfolyamoknak. Az itt szerzett tapasztalatokat messzemenőig beépítette a mindennapi munkájába. Munkái mesterműveknek tekinthetők a cukrász mesterségben, a maximális minőség elérésére törekszik.

2005-ben cukrász mestervizsgát tett.

2009-ben „Sacher” fagyaltja „Az Év Fagyaltja” díjat nyerte el. Azóta is szinte minden évben dobogós helyet ért el országos versenyeken.

2011-ben a Tóth Cukrászda elnyerte a cukrász szakma legnagyobb elismeréseként számon tartott „Dobos C. József” díjat.

2016-ban az országos fagyaltversenyen nívódíjat nyert, és ugyanabban az évben indult el először a „Magyarország Tortája” versenyen, ahol rögtön dobogóra is állhatott. 2017-ben és 2018-ban is dobogós helyen végzett az említett versenyen.

2018-ban a Magyar Cukrász Iparosok Országos Szövetségének elnökségi tagjává választották.

Az igazi sikert a 2019. évi „Magyarország Tortája” verseny hozta meg, amikor is a „Boldogasszony Csipkéje” nevet viselő tortáját Magyarország születésnapjára választották.

A hatalmas médiafigyelemnek köszönhetően Dunaföldvár az országos és nemzetközi érdeklődés középpontjába került.

Szakmai törekvése, hogy meg kell találni a megfelelő egyensúlyt a tradicionális és méltán híres magyar sütemény és világ trendek között.

Nős, feleségével, Anitával három lánygyermeket nevelnek a polgári értékeket szem előtt tartva kiegyensúlyozott, boldog családi légkörben.

Tóth Norbert mestercukrász szakmai munkáját és Dunaföldvár széleskörű megismertetéséért végzett tevékenységét Dunaföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete Dunaföldvár Város Díszpolgára cím adományozásával ismerte el. «

Tóth Norbert

– *A Magyarország tortája 1. helyezése után komoly médiafigyelem övezett. Milyen volt megélni ezt?*

– Ellentmondásos érzés volt, jól is esett, érdekes is volt, de fárasztó is, nem beszélve arról, hogy közben kiestem a munkából. Nem egyszer hajnalban kellett kelni, fél 7-re Budapesten lenni, hogy egy tv reggeli műsorában megkérdezzenek. Amúgy érdekes tapasztalás volt betekintetni az országos televíziók munkájába.

– *A tortád, a Boldogasszony Csipkéje szép utat járt be, bekerült a cukrászdák kínálatába. És most – ilyen fiatalon – díszpolgárrá avattak.*

– Óriási megtiszteltetés ez, az én városomban, ahol mindenki ismer. Nem is tudom, innen hova tovább? A süteményem elnyerte az Ország Tortája címet, a fagyalt versenyeken jól szerepelünk, ennél nem lehet feljebb...

– *Nem lehet? Nincs olyan, hogy valaki kétszer is elnyeri ezt a címet?*

– Elméletben lehet, hogyne lehetne. Nem is kizárt, hogy próbálkozom még vele, de csak akkor, ha valami olyat sikerül alkotnom, ami egészen külön-

leges, és mindenképpen meg akarom mutatni a zsűrinek is, az embereknek is.

– *A verseny munkák mennyire közősek, vagy csak a te munkáid?*

– A versenyzés az én feladatom, a torták az én újításaim. A Boldogasszony Csipkéje egy olyan alapvetet mutat be, hogyan lehet egyféle, egy ízű tortát sokrétű technikákkal, textúrákkal elkészíteni.

– *A te sikered említésénél nem hagyható el édesapád említése...*

– Bizony, ez egy családi vállalkozás, nem az én sikerem egyedül. Édesapámék bő negyven éve elindították, mi 20 egynéhány éve dolgozunk benne. Tőlük tanultunk mindent, és nem ragadtunk meg egy szinten, folyamatosan fejlődünk, figyeljük a trendeket és alkalmazkodunk a kor változásaihoz. Mindent a szüleimnek köszönhetek, hiszen az ő hagyományait követem.

Édesapámtól a szakma mellett azt is megtanultuk, hogy soha ne legyünk elégedettek magunkkal, törekedjünk a maximumra. Jól együtt tudunk működni a mai napig is, holott nem is két, hanem három dudás dolgozik abban a csárdában... «

Üléstermi tudósítások

Dunaföldvár város képviselő-testülete március 10-én tartotta soros ülését, melynek napirendjén 35 nyilvános ülésen tárgyalandó téma szerepelt.

» BAKSAY ERIKA

Az első napirendben a képviselők elfogadták az önkormányzati képviselők 2020. évi vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségéről szóló tájékoztatót, majd jóvá hagyták az önkormányzat adósságot keletkeztető ügyleteiből eredő fizetési kötelezettségeinek három évre várható összegét.

Döntés született a Sas utcai útburkolat felújítási munkálatainak elvégzésére kiírt pályázatban, majd a testület jóvá hagyta a Dunaföldvár – Bölske – Madocsa – Paks Települések – Madocsa Agglomeráció – Szennyvízelvezetése és Szennyvízkezelésének Fejlesztő Önkormányzati Társulás tanácsának döntéseit. A testület az önkormányzat 2020. évre vonatkozó kibővített tartalmú könyvvizsgálatával a Béta Audit Könyvvizsgáló Kft-t bízta meg, majd a „táborhely” megnevezésű Duna-parti ingatlant az önkormányzat 100%-os tulajdonában álló Dunaföldvári Dunaparti Idegenforgalmi Kft. részére ingyenesen üzemeltetésre adta át. ►

► A testület megállapította a Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha 2020/2021. évi beiratkozási időpontjait, majd elfogadta a Dunaföldvári Művelődési Központ és Könyvtár 2020. évi Munkatervét és Szolgáltatási Tervét. Döntött a Dunaföldvári Dunaparti Idegenforgalmi Kft. Felügyelő Bizottságának tagságában történő változásról, majd elfogadta az város 2019–2024. évre elkészített gazdasági programját. A képviselők megbízták az Országos Mentőszolgálatot városi nagyrendezvények egészségügyi biztosításával, majd jóváhagyták az önkormányzati beszerzésekre vonatkozó 2020.

évi közbeszerzési tervét, illetve a közbeszerzések elbírálására bíráló bizottsági tagokat jelöltek ki.

A testület ezek után döntött a Mély úti gyermektábor felújítási munkálatainak kivitelezőjéről, illetve a Duna-parton vizesblokk létesítéséről, majd ugyanitt futópálya építés lehetőségeit vitatta meg. A testület az önkormányzati bérakások felújításának céljára 20 millió forint elkülönítéséről döntött a 2020. évben, azzal a szándékkal, hogy 2–3 éven belül minden önkormányzati bérakást szeretne felújítani. A testület döntött 1 db defibrillátor vásárlásáról és elhelyezéséről a Dunaföldvári

Polgármesteri Hivatal épületében, majd elutasította a Dunaföldvár, Szőlőskertek útján kiépítendő szennyvíz gerincevezeték iránt benyújtott kérelmet.

A következőkben a képviselő-testület elfogadta a „Városi Sportkonceptió 2020–2025” című dokumentumot, majd arról döntött, hogy a Belső Kertek köze és az Alsó Bölcske utca között hosszú távon létesítendő összekötő út szabályozási szélességét felülvizsgálja, ugyanezt a dunaföldvári 0524/4 hrsz.-ú közút esetében nem tartotta indokoltnak.

A testület egyes tagjai ezek után képviselői tiszteletdíjaikat

ajánlották fel különböző civil szervezeteknek, majd támogatták Végh Lajos r. ezredes rendőrkapitányi kinevezését a Paksi Rendőrkapitányságon. A testület támogatta a Szekszárdi Tankerületi Központ intézmény átszervezés miatti kérését, a Dunaföldvár Város Önkormányzata részvételével működő önkormányzati társulások 2019. évi munkájáról készült beszámolót pedig elfogadta.

Végül a képviselők az Emergency Service Kft. tájékoztatóját fogadták el az orvosi ügyeleti ellátásról, és támogatták a 10%-os, központi orvosi ügyelethez fizetendő hozzájárulás-emelést. «

Németh Lajosné

Dunaföldvárért emlékérem

Németh Lajosné Dunaföldváron született. Egészségügyi szak-középiskolai tanulmányai után szülésznői szakképesítést szerzett. Rövid ideig Szekszárdon dolgozott, majd házasságkötése és gyermeke születése után Dunaföldváron vállalt munkát.

Egészségügyi, szociális és mentálhigiénés szakemberként számos területen évtizedeken át sokat tett Dunaföldvár közösségeiért. Tizenegy éve vezeti az Őszi Alkony Nyugdíjas Klubot: szíven viseli az idős emberek sorsát, szervezi a több mint negyven tagú klub működését. Heti rendszerességgel, gazdag programmal gondoskodik arról, hogy a többségükben egyedül élő idős emberek közösséget alkossanak, hogy feltöltődjenek, kapcsolódjanak. A kreatív foglalkozások, az előadások, versenyek a szellemi-lelki egészség megőrzését, a betegségek megelőzését vagy kialakulásának lassítását szolgálják. Az általa szervezett kirándulások, sokszínű rendezvények alkalmával a nyugdíjasok ismeretekkel és élményekkel gazdagodnak.

A klub tagjai irányításával rendszeresen végeznek közösségi munkát a városért, részt vesznek jótékonysági programokon, ezek közé tartozik a palacsintasütési

Fotó: Németh Zsolt

Guinness-rekordállítást, a tojásfa-díszítés, jótékonysági előadás színészeinek vendégül látása, gyűjtés beteg gyerekek részére vagy a leégett csónakház felújítására, a tájház udvarának vagy a 1848-as emlékmű környezetének a rendbe tétele.

Évente színvonalas kistérségi nyugdíjas találkozókra hívja a környező települések klubjait, s érdekes, gazdag programmal tölti meg a napot. A földváriak is részt vesznek hasonló rendezvényeken, országos találkozókra, így viszik Dunaföldvár jó hírét hazánkban. A városi könyvtárban több alkalommal kiállítást szervezett a tagok kézimunkáiból. Kirándulásokat szervez a városban és városunkon kívül is. A tagok jártak a

Krisna-völgyben, Kiskunmajsán, Cserkeszlőn. Jó kapcsolatot ápol a helyi civil közösségekkel és a környező települések (Bölcske, Madocsa, Solt, Kulcs) nyugdíjas klubjaival.

Az Őszi Alkony Nyugdíjas Klub aktív tevékenységére, kreatív programjaira és táncos produkcióira felfigyelt az országos média is. 2019 tavaszán az egyik

klubfoglalkozáson felvételeket készített a Duna Tv "Életet az éveknek" című műsorának stábjába, de szerepeltek a Dankó Rádió élőműsorában is.

A négy évtized alatt Dunaföldvár lakóit szolgálta: a gyermekeket és az időseket, az egészségeket és a betegeket vagy a rá-szorulókat. Dolgozott gyermekorvosi asszisztensként, a ►

Németh Lajosné

– *Tősgyökeres földvári vagy?*

– A szüleim, nagyszüleim is dunaföldváriak voltak, nagyapám ugyan pesti lányt hozott ide, de az őseim több generáció óta itt éltek.

– *Nagyon sokféle tevékenységet végeztél a pályád során. Mi volt az eredeti terv?*

– Szülésznő akartam lenni, és lettem is, a szekszárdi kórházban dolgoztam egy darabig, de aztán családi okokból hazatértem, és megszakadt a szülésznői munkám. Voltam asszisztens Jancsó doktornő mellett, voltam óvodai gondozónő, csecsemőgondozó, aztán sokáig szociális területen dolgoztam a hivatalban. Akkoriban Skobrák Zsuzsa kolléganőmmel ránbíztak a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat, mint intézmény kialakítását, az akkori

törvényi előírásoknak megfelelően. Onnan kerültem aztán a Napsugár Idősek Otthonába, és onnan is mentem nyugdíjba.

– *Sokrétű tevékenység. Volt közöttük kedvenc?*

– Minden munkámban szerettem valamit, megtaláltam bennük a szépséget. Így belegondolva egy fura keretbe kerül az életem, ahogy a szülészetem a legfiatalabbakkal kezdtem, és az időseknél kötöttem ki. Az idősekkel való foglalkozás nagyon közel áll hozzám, beleástam magam a témába, és mélyen megérintett. Most, hogy magam is nyugdíjas lettem, mondhatnám, hogy belülről látom a dolgot. Nem volt kérdés, az Őszi Alkony Nyugdíjas Klub megmaradt, belefér az időmbe, szeretem, szívesen vagyok a klubtagokkal, kirándulunk, aktuális kérdésekkel foglalkozunk, megnézzük mindent, amire a klubtagok kíváncsiak. Hiányozna, ha nem lenne. «

► nagyközségi tanács egészségügyi előadójaként, családsegítőként, majd nyugdíjba vonulásaig a Napsugár Idősek Otthona mentálhigiénés szakembereként. Szívesen vállalt szabadidejében közösségi – szervezési fel-

adatokat: korábban mammoográfiai szűrésekre vitte a földvári asszonyokat, aktív tagja a Dunaföldvári Kertbarátok Városvédő Egyesületének. Mindig lehet számítani rá a jótékonsági akciókon, városi közösségi civil meg-

mozdulásokon. Az utóbbi időben aktívan közreműködött „A szüret ízei” verseny lebonyolításában. A rendezvényeken saját készítésű ajándéktárgyakkal, díjakkal is meglepte a résztvevőket.

Aktív, odaadó, a közösséget hosszú ideje szolgáló társadalmi tevékenységének elismeréseként Dunaföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete Németh Lajosné „Dunaföldvárért Emlékérem” kitüntetésben részesítette.◀

Weiszgáber János

Dunaföldvárért Emlékérem

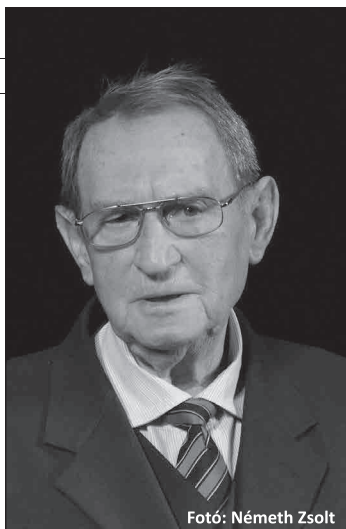
Weiszgáber János osztrák-német család sarja, 1942-ben született Dunaföldváron. Nagypapja 1902-ben telepedett le Dunaföldváron. Családja generációkon keresztül kőfaragással, szobrászattal foglalkozott, így már fiatal korában a mesterség szerelmese lett. Büszke rá, hogy egyetlen lánya is ezt a pályát választotta, nem szakítva a családi hagyományokkal. Szavaival élve, nem volt más választása, „fiúsították”.

Az aktív munka ma is minden napjai részét képezi, napi 8–10 órát dolgozik, teljesíti a megrendeléseket, kikapcsolódásként pedig kerti dísz tárgyakat készít eladásra.

Fiatal éveiben a sport szerelmese volt, öklövívásban jeleskedett, bölcskén edzői feladatokat is ellátott. Az 1958. évi Ifjúsági Világtalálkozóra Dunaföldváron keresztül ő vitte a lángot, melyre jó szívvel emlékszik vissza.

Három egymást követő cikluson át volt képviselő-testületi tag. 2000–2010 között a Dunaföldvári Futball Club elnökeként tevékenykedett, a Dunaföldvárért Alapítvány alapító tagja. Képviselő-testületi munkája során különös figyelmet szentelt a sportnak és a közösségi életnek, egy cikluson keresztül sporttanácsnoki tisztséget töltött be.

Elnöksége alatt a futballélet hatalmas fejlődésen ment keresztül Dunaföldváron. Három alkalommal volt megyei bajnok a földvári csapat, az NB III-at anyagi okok miatt kellett mindhárom esetben visszautasítania. Vezetése alatt felújították az öltözőt, az edzőpályát, a pályavilágítást és kerítést építettek a terület köré.

Fotó: Németh Zsolt

Városi megbízásait mindig kedvezménnyel, a legnagyobb lelkesedéssel és odafigyeléssel készítette.

Számtalan új alkotás és restaurálás kötődik a nevéhez, így például a Szentháromság-szobor, az Anna-hegyi, Kéri utcai, Jobbágyösök utcai, Kossuth téri keresztek, a szovjet emlékmű, a Dunaföldvári Víziportkör tagjaként városi rendezvényeken előszeretettel főz.

Elmondása szerint legnagyobb hibája, hogy nem tud „nem” mondani. Így a mai napig aktívan dolgozik, abban a tudatban, hogy munkája révén családja emlékének tisztelegve bővíti Dunaföldvár város értékeit, öregbíti a város hírnevét.

Aktív, odaadó, a közösséget hosszú ideje szolgáló társadalmi tevékenységének elismeréseként Dunaföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete Weiszgáber Jánost „Dunaföldvárért Emlékérem” kitüntetésben részesíti. ◀

Weiszgáber János

– János, mindig is Dunaföldváron éltél?

– Igen, egy kis kitérőtől eltekintve mindig is. A családomat Mária Terézia telepítette az országra, kőfaragók voltak, nagy hiány volt itt ebből a mestersegből. Süttőre telepítettek minket, hogy aztán hogyan keveredtünk ide, Dunaföldvára, azt a nagypapám sem tudta.

– Egy mesterember, mesterember felmenőkkel. Ez kötelez valamire?

– Mindig is úgy éreztem, legalább olyan jónak kell lennem, mint a felmenőim. Őket nagyon sokáig emlegették az emberek, mint a szakmájuk kiválóságait, és én igyekeztem felnőni hozzájuk. Mint ahogy igyekeztem aktív polgára is lenni Dunaföldvárnak. Szeretném, ha a szakmám miatt is emlékeznének rám, mint a neves és elismert rokonaimra, felmenőimre, meg

azért is, mert teszek a településem épüléséért, szépüléséért.

– Képviselői tevékenység, sport iránti elkötelezettség közismert. Mindez már a múlt?

– Már a múlté, amennyiben nem vagyok aktív részese mindezeknek. De figyelemmel kísérem a hivatal működését is, a sportélet alakulását is. Gyakran érzem, én a képviselők helyében így vagy úgy tennék, van véleményem. Nem vagyok tanult ember, de az élet sok mindenre megtanított.

Egyéb téren nagyon is aktív vagyok még, bár 20 éve nyugdíjba vonultam, de dolgozom, akár napi 8–10 órát is. A kőben otthon vagyok, nem félek a kihívásoktól.

– Mit szólna az elismeréshez?

– Nagy elismerés, büszke vagyok rá, úgy gondolom, a munkám megbecsülése. Talán sikerül az őseim nyomába érni, ahogy erre mindig vágytam. ◀

Fotó: Németh Zsolt

Fabóné Bíró Ágnes

Dunaföldvár Gyermekéiért

Fabóné Bíró Ágnes 1959-ben született Pakson. Általános és középiskolai tanulmányait Dunaföldváron végezte.

Már diákként is vállalt pedagógiai feladatokat, segítette társait a felzárkóztatásban.

Érettségi után Bölcskén képesítés nélküli óvónőként kezdte pályáját. Két hónap után az iskola igazgatója Bölcske külterületén, András pusztán tagóvoda-vezetői feladattal bízta meg, egy 19 fős vegyes csoportban, és egyben az ételmezésvezetői feladatokat is ellátta. A következő évtől már Dunaföldváron, a Templom utcai óvodában kamatoztathatta ta- ▶

► pasztalatait és sikeres felvételt nyert a Kecskeméti Óvónőképző Főiskolára. Az újonnan épült óvoda „mini csoportjának” kialakításával ismét új feladatokat kapott. 1981-ben az óvodavezető felkérésére elvállalta a Kossuth utcai óvoda vezetését. Ők szervezték meg először a dunaföldvári óvodák közül a szülők jótékonyági bálját, melynek sikere hagyományt teremtett.

Egy év után megbízták a dunaföldvári óvodák ideiglenes vezetésével. Megismerkedett az intézményvezetés feladataival, gazdálkodási nehézségeivel.

Gyermekei születése után folytatta tagóvoda-vezetői feladatait, kollégái megválasztották a Közalkalmazotti Tanács elnökének.

Ezután óvodavezető-helyettesé választotta a nevelőtestület, így újból sokrétű feladatoknak kellett megfelelnie: továbbképzési, beiskolázási terveket készített, kihe-lyezett továbbképzéseket szervezett, előadókat hívott, pályázati-rásban vett részt. Szponzorokat keresett a „Gyermekeink Jövőjéért” Közalapítvány bevételeinek gyarapítására, melyek összegéből udvari játékokat, csoportszobák bútorzatát cserélhették ki.

Amikor a volt szovjet laktanya helyén lakótelepet alakítottak ki, a kisgyermekes családok odaköltözése szükségessé tette óvoda kialakítását. A 2002-ben megnyitott Hunyadi téri óvoda szervezeteileg a Kossuth utcai intézményhez tartozott, így Ági két épületben négy csoport működését irányította.

Az egységes Tevékenységek-
pontú Óvodai Nevelési Program kidolgozásában is részt vett, az óvodapedagógusoknak kihelyezett továbbképzést szervezett a program megvalósításának megkönnyítése érdekében. Támogatta az elkészítését, bevezetését, megvalósítását szakmai tapasztalataival és hozzájárult gyakorlati megvalósításához.

Mikor a paksi kistérség három települése, Dunaföldvár, Bölske, Madocsa képviselőtestülete a közoktatási feladatellátást mikro-
térsegi formában folytatta, négy munkaközösség alakult a három

település óvodapedagógusaival. Ági a művészeti munkaközösség vezetője lett.

Öt év után felkérték a természeti munkaközösség vezetésére. Gyűjteményeket, projekteket készített munkaközössége tagjaival és ezeket rendszeresen publikálta az Óvodai nevelés című folyóiratban.

Sikeres pályázatokon vett részt óvodájával, településünkön elsőként elnyerték a „Zöld óvoda”, és a „Biztonságos óvoda” címet.

Képezte magát, fontos volt számára, hogy naprakész legyen az óvodapedagógusi pályán. Azt val-
lotta, hogy egy pedagógusnak foly-
lyamatosan tanulnia kell, meg-
kell újulnia, ennek érdekében
nem sajnált sem időt, sem energi-
át. Továbbképzéseken vett részt,
elvégezte a közoktatás-vezetői
szakot. Elsőként készítette el
portfólióját a pedagógusminősíté-
si rendszerben.

Segítette a hozzá forduló mun-
katársait szakmai kéréseikben,
mindig lelkesen, készségesen.

A hivatása volt az élete, játékos
formában, a gyakorlatban, moz-
gáson keresztül fejlesztette a gyere-
kek tudását, bővítette ismereteit.
Felkészítette a gyermekeket az
iskolai életre, stabil alapokat adott
jövőjükhöz. Mindezt élményeket
nyújtva, szeretetben tette, szebbé,
változatosabbá téve óvodai életük-
ket, tartalommal töltve meg hét-
köznapjaikat. Természet szerete-
tét az általa készített természetfo-
tókon keresztül adta át a gyerme-
keknek, még változatosabbá, szí-
nesebbé téve az ismeretszerzés
örömét. Ez kamatozik a már fel-
nőtt óvodások körében, többen
lelkes természet- és környezetvé-
dőkke váltak.

Nyugdíjba vonulását követően
férje inspirálására a természetfo-
tózással tölti szabadidejét. Fotói-
kat közös tárlatokon mutatják be,
melyeket a dunaföldvári közön-
ség is több alkalommal megcsodálhatott.

Odaadó és tartalmas munkájá-
nak elismeréseként Dunaföldvár
Város Önkormányzatának Képvi-
selő-testülete Fabóné Bíró Ágnes
„Dunaföldvár Gyermekeiért” ki-
tüntetésben részesítette.◀

Fabóné Bíró Ágnes

– **Mióta kapcsolódik össze a két dolog, Ágnes és a gyerekek?**

– Mindig is vonzódtam a gyerekekhez, már gyerekként is a nálam kisebbeket kerestem. Teljesen logikus volt, hogy óvónőképzőbe mentem. A családban volt pedagógus, valahogy mindig is bennem volt, hogy eleset-
teken segítsek, a védteleneken segítsek, a kicsiket akartam tanítani a jóra, szépre, megmutatni a világot, amilyennek azt látni kéne. Sok családban a gyerekek kimaradnak ezekből a dolgokból, szerettem volna nekik megmutatni.

– **Tudjuk, hogy a gyerekek mellett a természet, a természet fotózása is a szenvedélyed. Ha újra kezdhethéd, nem inkább ebben az irányban próbálkoznál?**

– Nem cserélném el a fotózásra a gyerekeket, de nem is kéne, mert megfér a kettő egy-

mással. Belefért így is, nyugdíjasként meg pláne több időm van kirándulni meg fotózgatni. Aktív koromban nehezebb volt, három fiút neveltem fel, de azért fotóztam időközben is, nem is rosszul.

– **Mit emelnél ki, mire vagy a munkádból a legbüszkébb?**

– Olyan sokat kellett költöznünk. Üres termeket berendezni, költözni egyik épületből a másikba. Amikor megnyílt a Hunyadi parki óvoda csütörtökön kaptam egy kulcsot, hogy hétfőre legyen berendezve az ovi. Négy nap múlva, hétfő reggel barátságosan berendezve, mosolygósan fogadtuk a gyerekeket, szülőket.

– **Mi szerinted az óvónőség lényege?**

– Beszélni a gyerek nyelvén, és érteni, mit akar, ehhez pedig figyelni kell rá, a szemébe nézni, mert abban látszik, mire van szüksége. Az óvónő a gyereknek anyja helyett az anyja kell, legyen. ◀

Pannonia Bio Zrt Dunaföldvár Sportjáért

A Pannonia Bio 2012-ben Pannonia Ethanol néven kezdte meg a termelést Dunaföldváron. A cég profiljának bővülésével változott a név, a kezdeti etanol gyárból többféle bioterméket kínáló biofinomító vált, 30 millió eurós fejlesztéssel. Az üzem takarmány minőségű kukoricát dolgoz fel, amelyből állati takarmányt, bioetanolt és kukoricaolajat gyártanak. A környékbeli gazdálkodók évente több mint egymillió tonna kukoricával látják el az üzemet, amiből 325 000 tonna állati takarmány, 450 millió liter bioetanolt és 10 000 tonna kukoricaolaj készül. A Pannonia Bio fejlesztései révén izgalmas távlatokat nyit a jövőre nézve, és a gyárat Európa leginnovatívabb biofinomító közémel, miközben a környezeti fenntarthatóság iránti elkötelezettségét is bizonyítja.

Az üzem jelentősen befolyásolta az életminőséget Dunaföldvár környékén. Közvetlen hatásai közé tartozik a magas minőségű, tartós munkahelyek létrehozása, a környéket érintő elvándorlás mérséklése, a munkanélküliség csökkenése, a közszolgáltatások javulása és a környéken szokásosnál jobb munkavállalói kompenzációs csomagok létrehozása.

A Pannonia Bio Zrt. működése során kiemelt figyelmet szentel a társadalmi szerepvállalásnak is. Éppúgy támogatta a palacsintasütő Guinness-rekord kísérlet megvalósítását, mint ahogy jótékonyági és sport célokat is.

Így például 2016 decemberében 2.000.000 Ft támogatást nyújtott Dunaföldvár Város Önkormányzatának, melyből egy új játszótér alakítottak ki a Pipacs utcában a környéken élő gyerekek legnagyobb örömeire, illetve nehé anyagi helyzetben levő családok részesültek támogatásban.

2017 decemberében 1.500.000 Ft-ot kapott Dunaföldvár Vá- ▶

► ros Önkormányzata. A Vöröskereszt Dunaföldvári Szervezete az összeg egy részéből 200 adag ételt készített, melyet december 24-én a szociálisan rászorulóknak osztottak szét. De jutott az összegből a Tanodás gyerekek karácsonyi délutánjára és nehéz körülmények között élők megsegítésére is.

2018 decemberében 1.500.000 Ft támogatásban részesült Dunaföldvár Város Önkormányzata, melyből 800.000 Ft-ból megújult a dunaföldvári Egészségház szellőztető rendszere egy modern keringető légtechnikai eszköz megvásárlásával és beépítésével.

A fennmaradó 700.000 Ft-ból valósult meg a dunaföldvári Kosuth Lajos utca 4. szám alatti óvoda udvari játszótér, az újonnan létrehozott 2 óvodai csoport igényeit maximálisan kielégítve.

A támogatásból a Dunaföldvár Család- és Gyermekegészségügyi Szolgálat és Alapszolgáltatási Központ szervezésében az előző évekhez hasonlóan az ünnepek alatt ételosztást rendezett a szociálisan rászoruló dunaföldvári lakosoknak.

2019 decemberében a Pannonia Bio Zrt. nagylelkű felajánlásának köszönhetően 3.300.000 Ft támogatásban részesült Dunaföldvár Város Önkormányzata.

Az összeg jelentős részéből a Sárga Pincés-gödörben egy új játszótér épül, a támogatás másik feléből pedig a Dunaföldvár Család- és Gyermekegészségügyi Szolgálat és Alapszolgáltatási Központ ételosztást tartott.

A cég számára kiemelt fontosságú a sport támogatása. 2018-ban és 2019-ben több százmillió fo-

Pannonia Bio Zrt

Lengyel Zsolt kereskedelmi igazgató

– Önök jelentős, több száz milliós összeggel járultak hozzá a hamarosan megépülő városi sportcsarnok épüléséhez. Miért tartja a Pannonia Bio fontosnak a sport támogatását a telephelyén?

– Nem is annyira sport támogatását tartjuk fontosnak, számunkra minden olyan támogatás fontos, amely valamilyen formában hozzájárul a város fejlődéséhez. Itt egy sportlétesítmény fog épülni, ami jellegénél fogva a város lakosságának széles rétegeit fogja szolgálni, vagyis mindenki élvezni fogja az általa nyújtott lehetőségeket.

– Önök tudták, hogy mire van szüksége a városnak?

– Természetesen folyamatos kapcsolatban vagyunk a város vezetésével, ismerjük az életét, tudjuk, milyen tervei vannak a vezetőknek, illetve mire van szüksége a lakosságnak. Ez most az aktuális nagy projekt.

– Tudjuk, hogy a jelenlegi kormány támogatja a sportot, többek között adózási konstrukciókkal is. Ez esetben is ez történt?

– Igen, a cégünk erre a célra ajánlotta fel a TAO-ját (társasági adó) 2018-ban és 2019-ben. A Pannonia Bio több mint 10 éve van jelen a város életében, kb. 600 embernek adunk munkát indirekt-direkt módokon. Kezdetektől támogatjuk a várost, fontosnak tartjuk, hogy aktív részesei legyünk a város életének.

– A cég a kezdetektől folyamatosan fejlődik, épül, örökös mozgásban van. Lesz még innen tovább?

– Terveik mindig vannak, a fejlődés nem állhat meg. Jelenlegi projektünk a biogáz-üzem, amely Magyarországon az egyik legnagyobb lesz. Haladnunk kell a korral, mert fejlődés nélkül az ember lemarad. Új dolgokat kell vinni a vállalat életébe.

– Mi lesz, ha végképp teret nyerne az elektromos autók?

– Attól tartok, ezen még nem kell aggódnunk. A biodízel egyébként is meglehetősen környezetbarát technológia, ráadásul abban sem lehetünk biztosak, hogy pont az elektromos meghajtás lesz az a bizonyos, ami forradalmasítja a közlekedést. És, ha feltalálnak valami annál is jobbat? «

rint összegű társasági adó felajánlásán keresztül támogatta a Dunaföldvári Football Club, valamint a Holler UNFC munkáját.

Dunaföldvár Város Önkormányzatának Képviselő Testülete

a Pannonia Bio Zrt.-nek évek óta nyújtott anyagi segítségéért, különös tekintettel a dunaföldvári sportélet támogatásáért a Dunaföldvár Sportjáért kitüntetést adományozta. «

Evangelikus templom nyitvatartás

Vasárnap: 9-12 óráig

Hétfő: 9-12; 14-18 óráig

Egyéb időpont Molnár Iván lelkésszel egyeztethető a +36-20-824-81-23-as telefonszámon.

Tisztelt dunaföldvári lakosok!

» KÖRÖS FERENC

DUNAFÖLDVÁR ROMA NEMZETISÉGI ÖNKORMÁNYZATÁNAK ELNÖKE

A koronavírus okozta krízishelyzet miatt kérem azokat a tehetősebb embereket illetve vállalkozókat, civil szervezeteket, akik bármivel tudnának segíteni a mélyszegénységben élő embereken, hogy segítsenek! Mindenféle tartós élelmiszer vagy bármilyen felajánlást szívesen elfogadunk.

Az alábbi elérhetőségen: korosferenc66@gmail.com, telefon: 06702968846

Támogatóink

Dunaföldvár Város Önkormányzata

Dr. Süveges Árpádné
Kiss Lajos Csaba
Ráthgéber Lászlóné
Petrovics Józsefné
Dr. Hallai Róbert

Földvári szívvel – elszármazottak

2. rész

Akit szerettek vagy szeretnek, az van

„Az otthon az, ahol szeretnek,/ tisztességgel felnevelnek,/ ahol szépen szól az ének,/ hol szüleid veled élnék,/ ahol a fejed lehajthatod,/ s elmondhatod minden bajod,/ ahol, ha vétettél is, megértenek,/ s szeretettel jön felelet”. Ezt a versikét kaptam, amikor a Dunaföldvár város

harmincéves történetét feldolgozó könyvbe gyűjtve anyagot a város közösségi oldalán feltettem a kérdést: Mit jelent számokra Dunaföldvár?

» L. MÉSZÁROS IRMA

Aki a fenti kis verset írta, a Dunaharaszti-ban élő Csík Miklós,

rendszeres követője Dunaföldvár eseményeinek, olvassa a megjelent helytörténeti kiadványokat. Mert – mint mondja – jó virtuálisan újra otthon lenni. Büszke öseire, ezért érdekli Dunaföldvár jelene is.

Nemrég Dunaharaszti sportcsarnokában köszöntötték őt 80. születésnapja alkalmából, mint az ottani Asztalitenisz Szakosztály megalapítóját és korábbi edzőjét, szakvezetőjét. Jelen voltak a ►

MEGJELENIK 3500 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYLET
FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. ANDRÁS FERENC,
E-MAIL: ANDRAS2011@GMAIL.COM
TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS
Cím: 7020 DUNAFÖLDVÁR,
KOSSUTH L. U. 2.,
TELEFON: (75) 341-176,
HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,
SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS
NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,
7100 SZÉKESZÁRD, EPRESKERT U. 10.,
TELEFON: (74) 529-950.
ISSN 1589-164X

► rendezvényen a haraszti sportolókön kívül az országos szövetség képviselői, valamint Csík Miklós egykori tanítványai és sporttársai. Még Dunaujvárosból is, hiszen egykor a Dunaújvárosi Kohász NB II-es asztalitenisz csapatának tagja volt. Életére is visszatekintő köszönő beszédében nem hagyta ki Dunaföldvárt sem. Hiszen itt született, innen indult, 1970-ig itt lakott.

A telefonos interjú során az tűnik fel, milyen lendületes a beszéde, friss a szelleme. Mint mondja, mozgását egy betegség korlátozza, de ezt az állapotot fejben el kellett fogadnia. Születésnapjára nyolcvan darab aláírt pingpong-labdát kapott, s ráadásként a következő évekre is még húszat. Bár hiányzik az ütő, a játék lendülete, most ott van neki a számítógép, a szintetizátor, az írás, no meg emlékei kincses ládája, amelyet gyakran ki-kinyit. Ott lapul sok minden: életének eseményei – újságkivágásokon, fényképeken, jegyzőkönyvekben és a fejében, a szívében. Beszélgetés közben utazunk a múltba, bejárjuk újra az életutat.

Az állomásai: Dunaföldvár – Csepel – Kalocsa – Dunaújváros – Dunaharaszti. Mindegyik Duna-parti település. De barátai gyakran ma is fölteszik neki a kérdést: Haraszti még mindig nem tetszik annyira, mint Dunaföldvár?

Minden, ami ő lett, mondja, az Dunaföldváron kezdődött. Hálával emlegeti tanítóit, tanárait, akiktől a tudáson, ismereteken kívül bizalmat, emberi értékeket kapott. Itt tanulta, hogy mi a jó-ság. Gábor Bözsi néni tanítónő a színjátzó próba után a saját fia mellé ültette az ebédlőasztalhoz, mondván, a kisdíák nem tud hazamenni, messze lakik. S örökre belé vésődött Ringbauer tanár úr bizalma is, amikor gazdag könyvtárából a neki olvasásra kölcsönadott Verne-regényeket fel sem jegyezte, mert bízott a fiúban, hogy visszaviszi. Miklós sose felejt el a Puskás Öcsivel és csapatával való Duna-parti találkozást 1953-ban, amikor ifjú futballistaként őt érte az a megtiszteltetés,

Csik Miklós

hogy átkísérje a Halászcárdába a földváriakkal barátságos meccset játszó legendás csapat tagjait.

Egy embert a tevékenységei is jellemeznek, mindaz, amit tett, amiben részt vett. Csík Miklós értékei: a család, a tisztességes, elhivatott munka, a sport, illetve mindehhez kapcsolódik a közösség érdekének képviselete. Mert földvári szüleitől, tanáraitól azt hallotta: nem én számítok, az ember a közösséghez tartozik, a közösséggel együtt létezik. Akit szeretnek vagy szeretnek, az van.

Mindkét szülői ágon nagycsalád vette körül, a Liptai-Skutovics pékségben teltek kisgyermekkor napjai. Kemény, határozott édesapja később vitte magával aratni, fatuskót ásni. Megízleltette vele a cséplőgép zaját, a pelyva szagát, hogy tudja, mi a munka, hogy érdemes-e tanulni. Bár a helyi gimnázium két évét elvégezte, az iparos apa nyomatékositotta a fiában: a katonaság idejére kenyeret kell keresnie, mert egy férfinak húsz éves kora után a saját lábára kell állnia. Ezért – s mivel a tehetséges ifjú futballistát Csepelre hívták, ott szakmát kezdett tanulni. Az ötvenes évek elején a magyar politikai-gazdasági elképzeléseknek megfelelően megerősödött a gép- és acélgyártás iránti érdeklődés. Rokoni tanácsra, hogy a gép- és szerszámgyártás örökre fejlődni fog, Csík Miklós szerszámgyártó szakmunkás lett, majd technikus végzettséget szerzett. A Csepel Művek kiváló alap volt, sokat köszönhet mestereinek – állítja – mert arra szakmai szempontból

később is lehetett építeni. Az első öt év – benne a 27 hónapos kalocsai katonai szolgálat – után 1963-ban a Dunai Vasműbe került. Sok szakággal megismerkedett, folyamatosan tanult, s végigjárta a ranglétrát: csoportvezető, művezető, termelésirányító és üzemvezető-helyettes lett a nyolcvan-százfős Szerszám-műhelyben. Mesterszakmunkásként és oktatóként szívesen átadta tudását akár a szakmunkásvizsga előtt álló fiataloknak, akár a főiskolai gyakorlatot a Vasműben töltő mérnökjelölteknek. Egyik tanítványa sorait láttam a születésnapj köszöntések között: Tőled tanultam mindent – írta. Ötleleteivel, újításával, mély szakmai tudásával a munka ésszerűsítéséhez, a gyártási feladatok megoldásához igyekezett hozzájárulni, de a közösség érdekeinek szolgálatához is. Hatszoros Kiváló Dolgozó lett, kétszer kapott miniszteri dícséretet. A Vasmű Igazgatótanácsában, a Kohó- és Gépipari Minisztériumban, egy-egy ciklusban a dolgozók képviselője volt. Szakmai munkáját, tudását elismerték. Pedig sosem volt könnyű és könnyen kezelhető ember. Igazságérzete nem maradt néma. Nem hagyta szó nélkül, ha valamivel nem értett egyet. Mert – amint a párttitkárnak kijelentette – az ő munkaruhája a szekrényben, a satupadot nem veszi el tőle senki. Szakszervezeti küldöttként, ha szakmai ismereteit a kérdésben nem találta megfelelőnek, a vezetők nagy megrökönyödésére, nem tette föl a kezét. Nem leszek szavazógép – mondta. Az egyik május elsejére nemzeti színű zászlóval jelent meg, ez akkoriban egy folyamatban lévő kitüntetés megvonásával járt. Mindenkorai hőmérője voltam annak, akinek az irányításával dolgoztam, annak, ahol éltem – magyarázza. Amikor a brigádmozgásban Gagarin, Zója, Ho Si Minh és hasonló neveket viselő brigádok vettek részt, Csík Miklós fölvetette: miért ne nevezhetnék a brigádjukat a legnagyobb magyarról, Széchenyi Istvánról. Egy munkahelyi kirándulás során felajánlotta az éppen alakuló nagycenki emlékháznak, hogy felújítja munkatársaival az egyik termet. Aztán a

létrejött Országos Széchenyi Kör tagja és alelnöke lett. A Dunai Vasműtől csaknem negyven év munkaviszony után 2002-ben köszönt el nyugdíjba menetelekor.

A munka mellett a sport is végigkísérte Csík Miklós életét. Dunaföldváron az atlétikával és a dobószámokkal ismerkedett meg, és természetesen a focival. Labdarúgásban később a Csepel NB I-es ifjúsági csapatának játékosa lett, ifi válogatott kerettag is volt, de teke-, illetve az úgynevezett haditorna versenyeken is szívesen részt vett. Később – még a nyugdíjba vonulása utáni új életszakaszában is – az a sport vette át a főszerepet, amelyet az ötvenes években a földvári KIOSZ-ban kezdett játszani – az akkori helyi asztaliteniszezőktől (Dánó, Szentkúti, Czobor és a Juhász testvérek) ellesve a játék alapfogásait. Amikor a futballról egy sérülés után a pingpongra váltott, a dunaujvárosi Vörös Meteorban játszott. Majd elvégezte a Testnevelési Főiskolán az asztalitenisz edzői szakot, s az NB I-ben játékezetőként is tevékenykedett.

2002-ben – lányát és unokáit követve – feleségével Dunaharaszti-ba költözvén új lakóhelyén is megtalálta a maga feladatát. Elhatározott valamit, aztán ment, szervezett, lelkesedett és lelkesített, majd edzéseket tartott, s nem eredmény nélkül. Sok gyerekkel sikerült megszerettetnie a pattogó kis fehér labdát. Azt a játékot, amely koncentrációt, fegyelmezettséget, kitartást, pontosságot és odaadást igényel. Közösséget teremtetett, majd közel száz gyerekkel létrehozta a szakosztályt, amely sok szép eredményt ért el, és ma is működik. Csík Miklós sikeres edzői és sportszervezői tevékenységét a Dunaharaszti Gyermekeiért díjjal ismerték el. Amatőr sportolóként 2012-ig még maga is indult a veterán bajnokságban. Majd egy súlyos betegséget követően 2014-ben szakvezetőként átadta a stafétabotot. Büszke a szakosztályra, tanítványaira, azokra a magasabb osztályba került fiatalokra, akik tőlük indultak. Leginkább talán a legfiatalabb unokájára, Annára, akit ►

► sikerült úgy megfertőznie az asztalitenisz szeretetével, hogy az Országos Diákolimpián harmadik lett, s ma is az NB I-ben játszik.

Ilyen sok minden nem is fér egy életbe – gondolhatnák fiatalabb olvasóink. Pedig még nem is említettük az írást és a zenélést, amire most van több ideje, s amelyekben emlékeit, érzéseit, gondolatait tudja kifejezni. Hogy nem olyan aktív, mint hajdanán? El kell ezt is fogadni – mondja –, mint a csuszát és a hálót a meccsek közben. Persze hiányzik a játék izgalma, a verseny,

avagy a munka hevülete, a közönség nyüzsgése, de az előkerülő fényképekkel, a megírt versekben és a baráti beszélgetésekben felidéződik minden. Mindaz, amit megélt, mindaz, amit tett.

Nem vagyok olyan különleges, hogy bekerüljek az újságba – mentegetőzik. – Csak igyekeztem képességeim szerint jól végezni mindent. Remélem, használni tudtam. Hogy mennyire? Példaként álljon a dunaujvárosi Pintér Lajos Zoltán mérnök-képzőművész véleménye: először diákként a kéthónapos ipari gyakorlatomat

töltöttem mellette, majd egyetemistaként is sokat tanultam tőle. Türelmes, segítőkész és alapos volt. Mérnökként, tervezőként és alkotóként szintén hozzá fordultam, ha különleges problémákba ütköztem. A tanítványból munkatárs, később jóbarát lett. Mert Csik Miklós nemcsak a szerszámkészítő szakma egyik legjobbjá, de nagyszerű ember is, akivel mély emberi kapcsolatban vagyok mind a mai napig.

Csik Miklóst szerető család veszi körül: lánya, három unokája és két dédunokája van. Az elmúlt

hetekben időről időre előveszi a nyolcvanadik születésnapjára kapott labdákat, nézi rajtuk az aláírásokat, s emlékezik. Ahogy őrá is emlékeznek. Aki intenzíven éli az életet, az úgy is emlékezik.

Nem tudhatjuk, a Dunai Vasmű működése során hány eszköz, szerszám örzi Csik Miklós keze nyomát, hány diákkal szeretett meg a szakmát vagy a sportot. De az érzékelhető, hogy a találkozások és a tevékenységek mély nyomot hagytak benne, ahogy maga is mély nyomot hagy a körülötte élők életében, lelkében. «

Gondolatok 2020 tavaszán

» L. MÉSZÁROS IRMA

Mennyit változott a világ előző lapszámunk készítése óta! Ami távoli hírnek tűnt, íme, itt van: a koronavírus-járvány. Biztonságosnak, szabadnak, békésnek tűnő világunkról kiderült, hogy mennyire törékeny. Kiderült, hogy ez a Föld nevű nagy falu, amelyben az utazás és tevékenységek szabadságát élvezhettünk, pillanatok alatt bezárult. Sokan heroikus küzdelmet vívnak, mi, a többiek pedig immár több mint két hete megpróbálunk önmagunk világában, félelem és szorongás nélkül élni. „Változik a világ: gyengül, ami erős, és erős lesz, ami gyenge volt azelőtt” – jutnak eszembe Arany János sorai a Toldi estéből. Most erősnek kell lennünk, mindenkinek a maga helyén. Ki a betegágyak mellett, ki a saját otthonában vagy a munkahelyén. Most mutatkozik meg, ki milyen ember, olvasom az egyik bejegyzésben. Többen összefognak, segítenek Dunaföldváron is: maszkot varrnak, s viszik az egészségügyi és szociális intézményekbe, boltokba. Mások ételt főznek, vagy egyéb gesztussal fejezik ki köszönetüket. Színházi előadásokat, könyveket, tanfolyamokat, filmeket ajánlanak. A korábban sokat szidott világháló és a Facebook felértékelődik. Ott jelenti be a kormányfő a legfontosabb híreket, ott tartja a kapcsolá-

tot tanár és diák, szülő és gyerek, nagyszülő és unoka. S milyen jó, hogy még látjuk is egymást, mert sokan az otthon falai között töltjük a napokat a családdal vagy egyedül – kinek milyen az élethelyzete.

A vírusjárvány hírére felvásárlási láz tört ki az embereken. A liszt, a cukor és az élesztő tűnt el legelőször, meg a higiéniai szerek. Ez érthető, hiszen nem tudjuk, mire számítsunk, meddig tart a veszélyhelyzet. Ilyenkor mutatkozik meg, hogy napjainkban a többség mennyire másként él és vezeti a háztartását, mint hajdanán. A háború után születettek közül sokan azt láttuk faluhelyen édesanyánktól, hogy otthon mindig volt tartalékban liszt, zsír, cukor, mák, bab, de gyufából, gertyából és szappanból is kellett, hogy legyen elegendő. (No meg a kertben megtermett minden.) Kevésbet jártunk boltba. Nem éltünk nagylábon. Ritkán ettünk húst, nem volt meg mindenünk. De mi már nem éhezünk. S ez nagy eredménynek számított.

A különleges szituáció különös képességeket hoz elő: többen most sütnek életükben először kenyeret. Eszünkbe jutnak édesanyáink, nagyanyáink kézművelésai, elővesszük az egyszerű életek receptjeit. Eddig olyan könnyű volt elszaladni a boltba; most abból főzünk, ami van otthon. Minden átértékelődik.

A világjárvány kapcsán olvasgatom olaszországi ismerőseim bejegyzéseit. Visszatérően arról vallanak, miként változtatta meg az emberi hozzáállást a koronavírus miatti szükségállapot. Azt írja az egyik: a boltban nem veszek öt kiló húst, mert sokan állnak mögöttem ugyanarra várva. Nekik is kell, hogy jusson. A másik: kevesebbet eszünk, s ez is elég.

Sok újat tanulunk önmagunkról és egymásról. Jó, ha ilyenkor nem az ösztönök veszik át a hatalmat, hanem a megértés, az összefogás, az empátia, a segítő szándék. Ha nem csak az önös érdekeinket nézzük. Felelősen, embertársainkra, a közösségre is gondolunk. Mert csak így lehet együtt túlélni, így lehet kilábalni. Ezért maradjunk otthon. Ezért kell, hogy maradjon a többieknek is a polcon kenyér, hús és más. Mert mi ennyit tehetünk. Meg azt, hogy kifejezzük a tiszteletünket azok iránt, akik keményen küzdenek a betegért, vagy helytállnak más-más területen.

Most megtapasztaljuk, milyen könnyű biztonságosnak hitt világunkat elveszíteni. Ezért kell, hogy legyen tartalékunk – kenyérben, érzelemben, emberségben és reményben. Mert reménykedünk. 2020 márciusában is tavasz van, virágoznak a fák. Kell az élmény, a lelkierő, az öröm.

Miközben ezt írom, csörög a telefon. Egykori tanítványom hív: ha kell valami a boltból, szóljak. A közösségi oldalon is üzenetet kapok, vagyis inkább parancsot:

maradjak otthon. Ha szükséges, jönnék, segítenék. Hát maradok! Maradjunk! Nem csak önmagunk egészségéért, hanem mindnyájunkéért.

Vigyázzunk magunkra és egymásra! «

Lakossági tájékoztatás menetrend változásról!

» HORVÁTH ZSOLT, POLGÁRMESTER

Tisztelt Dunaföldvári Lakosok!

Dunaföldvár Város Önkormányzata tájékoztatja Önöket, hogy a helyi szerződéses buszjárat menetrendje 2020. március 23-tól az alábbiak szerint változik:

- 05:05 óra, indulási helye Kendergyár,
- 14:30 óra, indulási helye Autóbusz-állomás,
- 16:05 óra, indulási helye Autóbusz-állomás,
- A fenti járatok változatlanul közlekednek 20 fős autóbuszszal.
- 06:45 óra, indulás helye Kendergyár,
- 07:26 óra, indulás helye Hunyadi tér,
- Ezen két járat közlekedése átmenetileg szünetel. «

HIRDETMÉNY

Óvodai beiratkozásról a 2020/21-es nevelési évre

» ÚR-HOSSZÚ EDINA ILONA,
ÓVODAVEZETŐ

Dunaföldvár Város Önkormányzata fenntartásában lévő Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha intézményben az óvodai beiratkozás idejéről és rendjéről az alábbi hirdetményt teszem közzé.

Az óvodai beiratkozás ideje:

2020. április 21–22–23. (kedd–csütörtök) 8.00–12.00 óra, 13.00–17.00 óra

Helye: Dunaföldvár, Jókai utca 7. óvodaépület.

Kérjük, hozza magával:

- óvodaköteles gyermekét,
- gyermeke TAJ kártyáját,
- gyermeke érvényes személyazonosító igazolványát és lakcímkártyáját és

- a szülő érvényes személyazonosító igazolványát, valamint lakcímkártyáját.

A gyermeknek abban az évben, amelynek augusztus 31. napjáig a harmadik életévét betölti, a nevelési év kezdő napjától legalább napi négy órában óvodai foglalkozáson kötelező részt vennie. A szülő

– tárgyév május 25. napjáig benyújtott – kérelme alapján a gyermek jogos érdekét szem előtt tartva, annak az évnek az augusztus 31. napjáig, amelyben a gyermek a 4. életévét betölti, a kormányrendeletében kijelölt szerv (a továbbiakban: felmentést engedélyező szerv) felmentheti az óvodai foglalkozáson való részvétel alól, ha a gyermek családi körülményei, sajátos helyzete indokolja.

A nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet 20. § (2) és (3) bekezdése szerint:

A szülő az óvodai nevelésben történő részvételre jogszabály

alapján kötelezett gyermekét köteles beírni az önkormányzat által közzétett közleményben vagy hirdetményben meghatározott időpontban.

Óvodaköteles gyermek esetében az EMMI rendelet 20. § (2) bekezdése alapján a napi négy órában óvodai nevelésre kötelezett gyermek szülője, ha gyermeke az óvodakötelezettségét külföldön teljesíti, köteles arról a beiratkozás idejének utolsó határnapját követő tizenöt napon belül írásban értesíteni az Oktatási Hivatalt.

Kérem, a Kedves Szülőket, hogy a fent jelzett napokon tegyenek eleget a gyermekükre vonatkozó beíratási kötelezettségüknek. «

A jelen sokkal tartozik a múltnak

(Egy 1956-os áldozat nyomában)

Egy újságíró tevékenységének csodája, ha valamelyik írása különös hatással van egy–egy ember életére, világára, ha valami titok megfjtéséhez sikerül hozzájárulnia. Ez meghatározó és megrázó élmény! Mindkét félnek.

Nemrég a Dunaújvárosi Hírlap online szerkesztősége levelet kapott egy nyugdíjas hölgytől, aki az általam írt néhány cikkben bukkant édesapja, Vetési Imre nyomára, aki 1956. november 4-én a dunaföldvári magyar laktanya elleni szovjet támadáskor életveszélyesen megsérült, majd a kórházba szállítás után életét vesztette.

Csaknem hatvannégy év telt el azóta. Az akkor nyolcéves kislány és családja vajmi kevés információt kapott a tragikus eseményekről. Nem sokat hallottak a földváriak sem, hiszen az adott témát némaság övezte.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Az 1990-es években Kiss Éva, a Dunaföldvári Part-Oldalak újságírója többször lejegyezte a még névtelenül nyilatkozó földváriak emlékeit, s próbálta összerakni a mozaikokat. Egy Pécsen élő kertészmérnököt, az 1956-ban sorkatonai szolgálatát Dunaföldváron teljesítő dr. Tóth Miklóst sem hagyta nyugodni a tragikus múlt.

„Úgy gondoltam, hogy az élet mulandó. Ezt nem vihetem magammal, le kell írnom azon húszévesek helyett, akik áldozatok, sebesültek lettek. Ha én nem teszem meg ezt, a dunaföldváriak soha nem ismerik meg a laktanyában történeteket” – nyilatkozta akkor. 2016-ban – hosszús kutatás, egyeztetés és munka után Nagy Gáborné, Dunaföldvár korábbi polgármestere és egy alkotói kollektíva tevékenységével, valamint a „Mansfeld Péter” pályázat támogatásával végül megjelent a Volt egyszer egy légvédelmi tüzérezred – Dunaföldvár, 1956 című könyv, amely dr. Tóth Miklós visszaemlékezéseire és Vári Árpád tudományos kutató eredményeire építve bemutatta az 1956-os eseményeket és kereste az esetleges áldozatok nyomait. A könyv megjelenése után is folytatták a munkát, felhívást tettek közre szemtanúk után kutatva. Végül 2018-ban néhány kortárs szemtanú visszaemlékezésével és dr. Horváth Miklós hadtörténész kutatásával megjelent a második kötet is. A két megtalált áldozat tiszteletére katonai tiszteletadás mellett emléktáblát avattak Dunaföldváron. Ez az előzmény. És a folytatás?

A jelen sokkal tartozik a múltnak, s ha e tartozást ki nem egyen-

líti, a jövőtől sem követelhet – ezt a Jókai Anna-idézetet választották a szerkesztők mottóul. Az adósság törlesztése nem volt teljes. A Volt egyszer egy légvédelmi tüzérezred című kötetben mozaikokat próbáltak összerakni. Ez most dr. Vetési Margit levelével folytatódott.

A Gödöllőn élő nyugdíjas egyetemi docens és családja semmit nem tudott a kutatásról, a könyvről, s arról, hogy a tragikusan fiatalon elhunyt édesapa nevét emléktábla őrzi a Duna-parti kisvárosban. A földváriaknak – s ezek szerint a Honvédelmi Minisztériumnak – sem volt információja arról, hogy az 1956. november 4-én áldozatul esett Vetési Imrének lezármaszottai vannak. (Varga István még élő utolsó családtagját a könyv szerzői értesítették az emléktábla-avatásról.)

Vetési Margit a Dunaújvárosi Hírlap szerkesztőségének közvetítésével az elmúlt héten felvette a kapcsolatot a könyv szerzőivel. – Örömmel és hálával tölt el, hogy vannak emberek, akik fontosnak tartották ezt az ügyet felkarolni és tisztázni az igazságot, amíg még akadnak szemtanúk. Gyerekkoromban nem beszélhettünk túl hangosan ezekről – mondta, s később hozzátette, hogy az elolvasott könyvek nagy hatással voltak rá. Megdöbbentő és tanulságos részleteket ismert meg, amikről a családnak fogalma sem volt. Most a

Tóth Miklóssal történt hosszú telefonbeszélgetés során derült ki számára, hogy Tóth Miklós annak idején látta fiatal édesanyját a laktanya előtt, amikor az eltűnt férje nyomát kereste. (Azt már korábban megírtuk, hogy a másik áldozat, Varga István szakaszvezető családjá csak 1968 tájékán kapott hivatalos értesítést arról, hogy az 1956. november 3-án szabadságáról a földvári laktanyába visszaérkező, s még aznap leszerelt fiuk a szovjet támadáskor életét vesztették.)

A békési születésű Vetési Imre sorsa is megrázó. Ő az ELTE biológia szakán 1956-ban kapott szakbiológusi oklevelet. Az egyetem elvégzése után – mint ahogy erről az egyetemi társ, dr. Kisari Balla György beszámol a könyv egyik fejezetében – három hónapos tartalékos tisztképző katonai szolgálatra hívták be, amelyet a dunaföldvári Hunyadi laktanyában kellett teljesítenie. A szolgálat utolsó hónapjában tört ki az 1956-os forradalom és szabadságharc. 1956. november 1-jén felettse kijelölte arra a feladatra, hogy Szentkirályi nevű társával az élelmiszer-szállító tehergépkocsit kísérik fel Budapestre. Másnap, november 2-án a tartalékosokat, ahogy a sorkatonákat – az egyetemistákat – leszerelték, szélnek eresztették. (Vetési Margit úgy tudja, hogy azért, mert lejárt a szolgálati idejük. ►

► A kutatások és a szemtanúk szerint, mert tartottak attól, hogy az egyetemisták „harcolni akarnak”). Így amikor Vetési Imre és Szentkirályi nevű társa visszatért a laktanyába, már nem találtak a körletben senkit. Természetesen a leszerelési parancs rájuk is vonatkozott, de hazautazni aznap már nem tudtak. Mint ahogy a szabadságról akkor visszatért Varga István szakaszvezető sem. Ők annak az épületszárnynak az első emeletén tértek nyugovóra, amelyben a tartalékos tiszti hallgatók körlete volt. November 3-ról 4-re virradó éjszaka azonban, pontosan hajnali 2 órakor – Tóth Miklós emlékezte szerint – alvásukból nehézfegyverekből leadott lövésekre, robbanásokra ébredtek. A szovjetek megtámadták a laktanyát. A támadás során aknatakalat érte azt az épületszárnyat, amelyben Vetési Imre és Varga István aludt. Dr. Horváth Miklós kutatásából tudható, hogy az elesett és sebesült honvéd személyek ügyeivel foglalkozó bizottság 1957. februári jelentése szerint „a robbanás mindkét bajtársat megsebesítette az ágyán. Varga szakaszvezető azonnal, Vetési tartalékos hallgató pedig a dunapentelei kórházban halt meg.” (Szentkirályiról csak Kisari Balla György visszaemlékezésében van szó. Szerinte tüdőlövést kapott, de túlélte.)

Következzék Vetési Margit lehelének részlete. „Varga István azonnal meghalt, nekünk később úgy mondták el, hogy a lövedék

teljesen kettévágta a testét. Édesapám fejsérülést szenvedett, kommunikálni nem tudtak vele, és másnap délután a dunapentelei kórházban belehalt a sérüléseibe, anélkül, hogy eszméltre tért volna. Mivel a sebesülése után nem a saját ruháját adták rá, hanem felkaptak egyet a levetettekből, (a leszerelt társak levetett katonaruhái ott maradtak a körletben), a saját személyi okmányai nem voltak a zsebében. Így nem is tudták azonosítani. Ez kiderül a dunapentelei kórház akkori nyilvántartási könyvéből is, amelybe ismeretlen katonaként került felvételre, és a személyi adatait hónapokkal később töltötték ki. Édesapám haláláról, annak körülményeiről hónapokig nem értesítettek bennünket. Ezért édesanyám a Vöröskereszt kereső szolgálatának segítségét kérte, és személyesen többször is elment Dunaföldvárra a laktanyába, a kór-

házba, a temetői halottas házba. Végül édesapám katonai felettese elmondásából tudta meg, hogyan halt meg édesapám. Hivatalos iratot, amiben leírták volna halálának okozóit, vagy annak körülményeit, sohasem kaptunk. A Vöröskereszt kereső szolgálatának 1957. III.7-i értesítése szerint a „keresett személy november 4-én hajnalban lövedék áldozata lett. A dunapentelei temetőben van eltemetve.” Édesanyám özvegyi nyugdíját és az árvaellátást a Honvédelmi Minisztérium Pénzügyi Csoportfőnöksége állapította meg, amelyben édesapám halálának okát – az igazságtól eltérően – szolgálati balesetként írták le.”

A család kálváriája tovább folytatódott, mert a dunapentelei temetőben nem találták az édesapa sírját. Hosszas keresgélés és nyomozás után kiderült, hogy egy nő akkor, a zürzavaros novemberi na-

pokban a szomszédját vélte felismerni a halottban, így Vetési Imre más néven lett eltemetve. Utólag a szolgálatban lévő kórházi orvos segítségével azonosították, s került végül a neve a sírra, illetve később, 2016-ban – bár helytelen születési adattal – a dunaujvárosi temetőben elhelyezett kopjafa melletti emléktáblára.

Dunaföldváron ez idáig senki sem tudott arról, hogy a szovjet támadás áldozatául esett Vetési Imre sírja Dunaujvárosban van.

Így történt, hogy egy tehetséges szakbiológusnak, egy kétgyermekes családapának, a már leszerelési papírokkal rendelkező tartalékos tiszti hallgató Vetési Imrének, aki utolsó éjszakáját kényszerült eltölteni a földvári laktanya körletében, a történelem rettenetes véletlenje, a politikai és katonai erők kiszámíthatatlan akarata következtében ténylegesen utolsó napja lett 1956. november negyedikére.

Ezek az események olyan tragikus határozták meg a családjunk életét, az egész sorsomat, amin már nem lehet változtatni – zárja keserűen levelét dr. Vetési Margit.

Egy ember életének utolsó napja. Mennyi véletlen van a sorsában! Egy család tragédiája. És több. Ami történt, el nem feledhető. Kannás Alajos sorai jutnak eszembe: „Hiába mondd, hogy hiába/bevesszédtek a kor falába/mint közetbe hullt levelek/ a mélyben élnek, élnek újra/ s az idő lassan legyalulja/ a rájuk zúdult hegyeket.” «

Mexikó, a sokszínű ország

» SZABADOS SÁMUEL

A Népszerű Tudomány előadás-sorozat vendége Viliminé Dr. Kápolnás Mária történész, muzeológus személye ismert városunkban. Többször tartott előadásokat, s a Vármúzeum anyagát is ő gondolja. Mexikóról tartott előadásában főleg a sokszínűséget igyekezett bemutatni. A hatalmas ország kultúráját három hatás ötvöződése jellemzi. Az őslakos indiánoké, a spanyol katolikus gyarmatosítóké és az USA föld-

rajzi közelsége miatt a protestáns angolszász kultúráé. A domináns azonban a spanyol katolicizmusé, melyet a gyarmatosítók honosítottak meg. Az őslakosság is döntően ezzel azonosult. A katolicizmus hegemoniája meghatározó. A világ egyik legkatolikusabb országaként szokták jellemezni, a protestantizmus itt alig vert gyökeret. Milliós nagyságrendű a nagy szomszédban, az USA-ban dolgozó mexikóiak száma. Sok amerikai üzletember, szakember dolgozik Mexikóban. Főleg ők a

közvetítői a modern fogyasztói társadalom értékrendjének. Az igazi kuriózumot viszont az őslakó indiánok hagyatéka jelenti. A XVI. századi gyarmatosítás idején ezek a társadalmak vitathatatlannal elmaradottabbak voltak az európai országoktól. Viszont bizonyos területeken megdöbbentő értékeket produkáltak. Építészetük a fejlett városkultúra jegyeit mutatta. Több százéves városokat működtettek. Ilyen nagyságrendűek Európában is ritkaság számba mentek. Fejlett kereskedelem, közéletszervezés jellemezte például az azték birodal-

mat. Ugyanakkor nem ismerték a fém eszközöket, a kereket, a lovat. Magas szintű csillagászati, matematikai ismeretekkel rendelkeztek. A szellemi életet itt is a papság sajátította ki. Volt írásbeliségük, de világi értelmiség nem alakult ki. Ismerték a narkotikumokat és hatásait, de ezeket csak vallási szertartásokon alkalmazták. Hajózási ismeretekkel viszont nem rendelkeztek, nem ismerték a tűzfegyvereket. Törvényszerű volt katonai bukásuk a kisebb létszámú, de modern fegyverekkel felszerelt hódítókkal szemben. «

Tájékoztató a szabadtéri tűzgyújtás szabályairól

» DUNAFÖLDVÁR VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

Tisztelt dunaföldvári lakosság!

A szabadtéri tüzek túlnyomó többsége emberi gondatlanságra, felelőtlenségre vezethető vissza, holott sokat tehetünk azért, hogy megóvjuk környezetünket és a levegő tisztaságát.

Szabadtéri tűzgyújtás előtt az alábbiakkal kell tisztában lenni:

- A tűz soha nem hagyható felügyelet nélkül!

- Legyen a közelben megfelelő mennyiségű oltóanyag (víz, homok, tűzoltó készülék)!

- Gondoskodni kell a tűz irányításához szükséges kézi szerszámokról (gereblye, lapát, vasvilla)!

- Feltámadó szél esetén azonnal el kell oltani a tüzet!

- Belterületen kerti zöld hulladékot csak saját ingatlanon belül lehet égetni!

- A város közterületein egész évben tilos az égetés!

- Nem égethető kerti hulladék:

- ▶ o december 1. és március 1-e közötti időszak alatt,
- ▶ o vasárnapokon és ünnepnapokon,
- ▶ o egészségügyi, szociális, nevelési és oktatási intézmények, nyitott sportlétesítmények és egyházi intézmények 100 méteres körzetében, azok működésének időtartama alatt,

- ▶ o ha az arra illetékes szerv tűzgyújtási tilalmat rendelt el.

- Október és november hónapban az égetés csak 9–15 óra között engedélyezett.

- Külterületen a tarló és s vágott növények égetése bejelentéshez kötött, amelyet a munkálatok előtt 5 nappal kell az illetékes hivatalos katasztrófavédelem területi szervénél írásban jelezni!

- o A bejelentést a Tolna Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatósághoz kell benyújtani elektronikus formában a tolna.ugyelet@katved.gov.hu e-mail címre!

- o A bejelentésnek tartalmaznia kell

- ▶ az égetésért felelős személy nevét és elérhetőségét,
- ▶ az égetés tervezett időpontját,
- ▶ az égetés terjedelmét,
- ▶ földrajzi koordinátákkal vagy helyrajzi számmal megadott helyét.

- o Az irányított égetést legfeljebb tíz hektár egybefüggő területen lehet végezni.

- o Baj esetén hívja a 112-es segélyhívó számot és kérje a tűzoltók segítségét!

A szabályok megszegője tűzvédelmi bírsággal is sújtható, amely – az okozott károk megtérítésén felül – az előidézett károk mértékétől függően 20 ezer forinttól 3 millió forintig is terjedhet!

Kérjük a szabályok mindenkor betartását! «

Kutya-baj

» L. MÉSZÁROS IRMA

Évekkel ezelőtt jelent meg az alábbi kis írás. A minap egy ismerősöm felháborodottan panaszkodott arról, hogy a Dunaparthoz közeli házuk előtt kilenc kutya-csomagot talált. Tegnap én is mérgeződtem, mert beleléptem. Semmi nem változik, emberek? Tiszteljük a kutyásokat, de kérjük, ők is tiszteljék embertársaikat, a rendet, a szabályokat. Mert nem a kutyával van a baj!

„A Dunához vezető egyik kis utcában lakunk, ahol sokan sétálnak le a partra. Köztük sokan a kutyájukkal. Ez természetes, hiszen ember és állat igénye a friss levegő, a mozgás.

De az nem természetes, nem kéne annak lennie, hogy a kutya látható és szagolható nyoma a

járdán, a járda előtti füves részen vagy a virágtartó szélén éktelenkedjen. Mikor érjük meg, hogy a gazda egy nejlonzacskóval a kezében lehajol, s azt a bizonyos vég-terméket felveszi?

Másfél évtizeddel ezelőtt Dániában tapasztaltam először, hogy egy kutyások és kutyák által kedvelt park szélén speciális szemetes volt, letéphető zacskókkal. S használták! Azóta már nálunk is több városban látni ilyet. De ha nincs is Földváron hasonló, egy zacskó a gazdi zsebében lapulhatna.

Gondolkodom, miként tudom ezt megvalósítani a házuk előtt. Feláldozok minden hónapban egy csomag nejlonzacskót. Addig is kiteszek egy táblát: Ez nem kutya WC!

Ja, hogy kutyák nem tudnak olvasni? És a gazdik?” «

Interjú a Csernobil című könyv fordítójával

» SZABADOS SÁMUEL

Négy éve jelent meg magyar nyelven Szvetlana Alexejevics fehéroroszcis írója, írója könyve, mely a csernobili atomkatasztrófa történetét dolgozza fel interjúk, visszaemlékezések alapján. A könyv nemzetközi sikerét jelzi, hogy szerzője Nobel-díjban részesült. Pálfalvi Lajos műfordító, irodalomtörténész a városi könyvtárban tartott előadást a mű keletkezésének körülményeiről, illetve fordítói munkájáról.

A könyv a 2010-es években készült el, orosz nyelven íródott. A szerző a 90-es évek közepétől kezdte gyűjteni az anyagot. Rengeteg interjút készített, sok dokumentumot gyűjtött össze. Évekbe telt, míg a sok anyagot szépirodalmi formába öntötte. Az interjúk orosz, ukrán, lengyel nyelven készültek, sok anyagot a szerzőnek először orosz nyelvre kellett lefordítani, tehát a magyar olvasóhoz a szöveg többszörös áttételen keresztül érkezik meg. Van,

ahol oldalakat szentel a szerző egy-egy forrásnak, van, melyekből csak néhány mondatot idéz. Az igazi munkát a szerkesztés jelentette. A tárgyilagos tények mellett megdöbbentő emberi tragédiák tárulnak elénk a könyv lapjain. A könyv igazi értékét ez jelenti. A kutathatóság után is rengeteg állír, téves információ került napvilágra, mely szintén problémát jelentett az író számára. Érdekes a könyv kultúrpolitikai hatása. A mai hivatalos orosz kultúrpolitika hajlik arra, hogy a szovjet utódállamok szláv nyelven megjelent alkotásait orosz irodalmi terméknek minősíti. Szvetlana viszont hangot adott annak a ténynek, hogy ő fehéroroszcis nemzetiessé. Könyvéből az is kiderül, hogy a földrajzi közelség miatt nagy fehéroroszcis területet ért radioaktív szennyeződés. A fordító szerint Csernobil tragédiája még hosszú évekig kísért a maga egészségügyi, társadalmi, politikai és kulturális hatásaival együtt. «

Soros hirdetések

Gitár-, zeneelmélet-, jazzelmélet oktatást vállalom. Tel.: 30/95–52–703

Az Ifjúság téren 58 nm-es, téglalapítású, szigetelt, 2. emeleti lakás és a hozzá tartozó 18 nm-es garázs eladó. Tel.: 30/974–27–96

A házi orvosok péntek délutáni 12 órától 17 óráig történő rendelési ideje

2020.04.03. Dr. Hallai Róbert
2020.04.17. Dr. Englert Rolland
2020.04.24. Dr. Palkó Ágnes
2020.05.08. Dr. Mórincz Zoltán
2020.05.15. Dr. Hallai Róbert
2020.05.22. Dr. Englert Rolland

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Sikerrel zárult az „A Mennyei Kapuja” programsorozat

A Dunaföldvári Evangélikus Egyházközség pályázatot nyújtott be az EFOP-1.3.7-17 „A társadalmi kohézió erősítése az egyházak és civil szervezetek közösségfejlesztő tevékenységének bővítésével” című felhívásra, mely pozitív elbírálásban részesült. Az EFOP-1.3.7-17-2017-000143 azonosítószámú „A Mennyei Kapuja” elnevezésű projektet konzorciumi tagjával a Sudridom Hagyományörző Egyesülettel közösen bonyolították és 2020.01.02. napig sikerrel lezárult.

Az Egyházközség működése során célul tűzte ki olyan közösségteremtő, közösségépítő kezdeményezések, intézkedések megvalósítását, melyek hozzájárulnak a sikeres, egymás segítségére, támogatására irányuló társadalmi együttélés megvalósításához. A projekt során a társadalmi együttélést különböző közösségi rendezvények szervezésével, lebonyolításával és hátránykompenzációs tevékenységekkel javította. A projektidőszak alatt tartott rendezvényeken több mint 400 fő vett részt, akik nagy százalékban Dunaföldvára érkeztek. Közülük voltak felső tagozatos iskolások a Beszédes József Általános Iskolából, akiknek a karrier, a kamaszkor és a szerelem témában tartottak foglalkozásokat. A helyi szakmunkásképző iskola végzős diákjainak önismereti és személyiségfejlesztő tréning segítségével mu-

tatták be a hatékony tevékenység-koordináció kialakításának technikáját az életbe való kilépés előtt. Sikerült jó kapcsolatot kialakítani a helyi roma közösséggel is. A részükre szervezett események, programok segítségével közelebb hozta egymáshoz a város roma közösségét és nem roma lakosságát. A kallódó fiatalok célcsoport részére szervezett közösségi programok alkalmával olyan foglalkozásokat tartottak, amik segítettek nekik az áldozattá, bűnelkövetővé válás és a szenvedélybetegségek megelőzésében. A közösség körében is jó kapcsolatot tartott a helyi idősök otthonaival, de a program során különösen jó viszony alakult ki a konzorcium és Napsugár Idősök Otthonának lakóival, dolgozóival. Több érdekes programot is szerveztek az otthon lakóinak. A pályázati időszak alatt igyekeztek olyan előadókat meghívni, akik elsősorban szakmailag kiválóak, másodsorban a célcsoportok számára is ismert, elismert, hiteles és példamutatóként szolgáltak. Náluk járt L. Ritók Nóra, dr. Pécsi Rita, dr. Györfi Károly, dr. Orsós Zsuzsa, dr. Varga Tibor, dr. Shajahan Shaju, L. Mészáros Irma, Bakay Péter, a Független Színház trénerai és még számos elismert helyi előadó. Munkájukat nagyban segítette Dunaföldvár Város vezetősége és a helyi szociális ellátó rendszer dolgozói. Az egyházi közösség jelenlegi szol-

gáltatásait felülvizsgálták és átdolgozták, melynek eredményeképpen a jövőben az új szolgáltatásokkal és a meglévők fejlesztésével növekedésre számítanak a dunaföldvári evangélikus közösség aktív lélekszámát tekintve. A kedvezményezett konzorcium korábban is és a projekt megvalósítása közben is nagy hangsúlyt fektetett a környezetvédelmi és az esélyegyenlőségi jogszabályok betartására, amely szemléletét a jövőben is folytatja. A projekt megvalósítása során a következő célcsoportokat tartottuk szem előtt és céloztuk meg:

- hátrányos helyzetű vagy veszélyeztetett fiatalok,
- romák,
- nehéz körülmények között élő, szegény családok és egyedülálló anyák,
- idős személyek,
- fogyatékkal élők.

A projektet sikerrel zárták, a vállalt bevont személyek számát nem csak elérték, de jóval túl is teljesítették.

A projekt összköltsége: 49.996.682 Ft A támogatás összege: 49.996.682 Ft Projektidőszak: 2018.01.02 – 2020.01.02. «

FELHÍVÁS

» HORVÁTH ZSOLT, POLGÁRMESTER

A Dunaföldváron a minden szombaton megrendezésre kerülő Piacon (7020 Dunaföldvár, Vak Botyán téri piac) visszavonásig KIZÁRÓLAG tojást, füstölt árut, tejterméket, lángost, palántát, zöldséget és gyümölcsöt lehet árusítani, ezen kívül semmilyen más terméket nem engedélyeznek.

Kérem a fentiek szíves tudomásul vételét és betartását közös biztonságunk érdekében. Az intézkedések betartását fokozottan ellenőrizzük. «

Kiválasztották a Város Borait

Március 7-én tartotta 44. borversenyét a Dunaföldvári Kertbarát Városvédő Egyesület. A rendezvény célja, ahogy évtizedek óta, a kulturált borfogyasztás és a minőségi borok készítésének népszerűsítése.

» SZIEGL ERIKA

A péntek délutáni borátvétellel 117 minta érkezett a helyi és környékbeli gazdáktól, 46 fehér-, 26 vörös-, 18 rozé-, 17 otló-, 9 övörös és egy siller bor. A bírálatokat három bizottság végezte, tagjai az elfogultatlanság okán Soltról, Pakról, Bölcskéről, Dunaújvárosból és Martonvásárról érkeztek. Elnökük Dr. Janky Ferenc tanár úr volt, aki 1976 óta jár Dunaföldvára, mint mondta, nem csak a szakmai munka, hanem a példátértékű ténykedő, összetartó közösség miatt is. Véleménye szerint – bár az évszám nagyon meghatározó – látszik a technológiai fejlődés, érződik a borokon az új kezelőanyagok használata, és fontos, hogy a gazdák egymástól is tanulnak. A tanár úr kiemelte, hogy örül a régi magyar szőlőfajták újrateremtésének, hiszen azokból legalább olyan minőségi borok készíthetők, mint a közelmúltban elterjedt divatos fajtákból. A minták száma indokolja, hogy a legtöbb aranyérmes bor, számszerűen hat a fehér kategóriában született, három minta érdemelt aranyat a vörös kategóriában, négy pedig a rozé kategóriában. Meglepő eredmény, hogy a 17 otló mintából öt aranyérmet kapott és aranyérmes lett az egyetlen siller minta is. A megtisztelő Város Bora címet a következő gazdák és boraik nyerték el: Nagy Gábor chardonnay-je, Kelemen Róbert merlot-ja, Széles Ferenc otlója és Sűrű János rozé cabernet sauvignonja. A gazdáknak gratulálunk és kívánjuk, hogy boraik vigyék városunk jó hírét távoli régiókba is! «

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

25 éves a Kutya-Macska ABC

Széles tápválaszték kutyáknak már 220 Ft/kg-tól, cicáknak már 390 Ft/kg-os ártól. EUKANUBA szuperprémium tápok teljes választéka.

VÉDEKEZZ a kullancs, bolha és szívférgességet okozó lepkeszúnyog ellen! 6–8 hónapos védetséget nyújtó **FORESTO**, **KILLTIX** és **CANESHIELD** nyakörvekkel illetve **Pestigon spot-on** cseppekkel!

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰, 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

Lélektől lélekig

» SZABADOS SÁMUEL

Ezzel a címmel hirdetett közös előadássorozatot a múlt évtől a művelődési ház és a pécsi egyházmegye. Az előadások igen népszerűnek bizonyultak, jelentős érdeklődés kísérte őket. Ez évben a ferences rend és az irgalmas nővérek két-két képviselője beszélt napi munkájukról, rendjük múltjáról és jelenéről. Érdekesség, hogy mindkét rend valamilyen formában kötődik városunkhoz. Pió atya, mikor megtudta, hogy a ferences rend őt küldi Dunaföldvára előadást tartani, áttanulmányozta rendtársai múltbéli tevékenységét városunkban. A dokumentumok szerint Földváron 1717-ben jelennek

meg, mégpedig Boszniából érkeznek néhány testvér. A 18. század elején a török uralom elmúltával még hiány mutatkozott hazánkban a hitélettel foglalkozó papokból, szerzetesekből. A testvérek főleg népmissziót tölthettek be, pástorkodással foglalkoztak. Gyóntattak, temettek, kereszteltek. 1780-as évek végén épült fel templomuk és kolostoruk, a mai gimnázium épülete. A kolostor és a helyi misszió létszáma a hazai viszonyok ismeretében közepes méretűnek számított. Tízegynéhány testvér élt és dolgozott Dunaföldváron, értékes könyvtárat állítottak össze. Néhányan közülük hittudományi tevékenységet is folytattak. A rendet az 1950-es évek elején feloszlatták. A kolostor épületében 1952-ben

indult meg a gimnáziumi oktatás. A rendnek jelenleg 14 közössége van hazánkban, létszámuk több mint száz fő. Iskolákat, szociális intézményeket, időszothonokat tartanak fenn. Magyarországon napjainkban ők a legnépesebb szerzetesi közösség, de ez egyben az egész keresztény világra is vonatkozik.

Az irgalmas nővérek munkájáról Kornélia nővér beszélt. Hangsúlyozta, hogy korábban három dunaföldvári származású nővér is soraikban tevékenykedett, Györkö Irén, Nagy Magdolna, Séder Mária. Mindhárman nagy odaadással, kitartással szolgálták rendjüket, végezték munkájukat. Napjainkban már egyik sem él. Rendjük Párizsban alakult a 17. század

ban. Tevékenységük az egész világra kiterjed. Magyarországra Széchenyi Franciska grófné hozta be őket 1854-ben, 1905-től lettek önálló tartomány. Az ezerkilencszázötvenes években feloszlatták őket. 1991-ben szerveződtek újjá Magyarországon. Jelenleg Budapest központtal 14 nővér tevékenykedik az országban. Egy időszak otthonát tartanak fenn. Korábban voltak iskoláik, óvodáik, több szociális intézményben tevékenykedtek. A márianosztrai börtönben is missziós feladatot láttak el. A kis létszám miatt tevékenységük mára leszűkült. A csatlakozni szándékozó hölgyek a budapesti központban jelentkezhetnek, képzésük viszont Ausztriában történik. «

Földvári futók is indultak az idei Balaton Maraton versenyen

» SZABADOS SÁMUEL

Ifjú Viczai János két társával vett részt a március eleji hosszútávfutó versenyen. János gyerekkora óta sportol, már 6–7 évesen édesapjával rendszeresen futott, később egyedül vett részt futóversenyeken. Egy ideig igazolt sportolóként focizott is. A házasság, a családalapítás után egy ideig a rendszeres sportolás háttérbe szorult, de mindig is érezte hiányát. Barátai biztatására másfél éve is-

mét rendszeresen részt vesz amatőr futóversenyeken. Igen hasznos és egészséges szabadidős tevékenységnek tartja, amit össze lehet egyeztetni a családi élettel, márt csak azért is, mert felesége, sőt már gyerekei is rendszeresen futnak. Főleg hazai városi, tökérlő versenyeken indult. Januárban viszont az ausztriai Kaprunban, egy speciális magashegyi versenyen vett részt. A 13 kilométeres távot speciális akadályok tarkították. Itthon heteken át ké-

szült rá, rendszeresen felfutott a Kálváriára.

A balatoni futásra négyfős csapattal neveztek, sajnos egyik társuk visszamondta a részvételt, így hárman vágtak neki a 196 kilométeres távnak. A terep nem volt ismeretlen, hiszen többször futottak már e vidéken. Egymás közt besorozva a távot és az időt naponta 50 kilométert futottak. Az időjárás kedvező volt, kora tavaszi napsütéssel, közepes erősségű széllel. A legnehezebb szakasz a Balatonakarattya és Kenese közti pár kilométer volt, ahol fel kellett kapaszkodni a magas löszfalra. Nehezebbnek bizonyult a Ba-

latonakali kaptató is, ahol időnként megerősödött a szél. A harmadik napon a családtagok is meglátogatták őket, jelenlétükkel lelki erőt adva nekik. 174 csapat vett részt a versenyen különböző életkori kategóriákra tagolva. Jánosék a 40 – 50 év közti korcsoportban lettek értékelve, amelyben 85 csapat indult. A népes mezőnyben a 25. helyen végeztek, mely nem várt sikert jelentett számukra. Nagyon örültek a szép teljesítménynek. A rendszeres edzések hazatérve tovább folytatódnak, de a járványveszély miatt a tavaszi versenynaptár valószínű borulni fog.«

A dunaföldvári futammal kezdődött az idei Endurocross Bajnokság

» SZABADOS SÁMUEL

A Magyar Nemzeti Autósport Szövetség és a Magyar Motorsport Szövetség által szervezett Endurocross Bajnokság és Kupa ez évi első futamát városunkban rendezték meg március közepén. Majosházi Péter szervező szerint a szövetség a múlt évhez hasonlóan a mellett döntött, hogy a szezonnyitó versenyt Dunaföldváron rendezzék meg. A házigazda helyi motoros klub a múlt évben is jó

szervezőnek bizonyult, a szabályok szerint bonyolódott le a verseny, a pálya felszereltsége a kiírásoknak megfelelő volt. A földvári helyszín mellett szólt a pálya minősége is. A nedves homok ideálisnak bizonyult, és a tavaszi időjárás is a rendezvényt segítette.

A járványveszély ellenére 160 versenyző állt rajthoz a nap során, ami a korábbi évek kétszáz fős résztvevő számánál csak alig kevesebb. A külföldi, például román, szlovák, osztrák versenyzők le-

mondták a részvételt. A rendezvényre nézőket nem engedtek be, a versenyzők legszűkebb stábjára nyert csak bebocsátást. A kategóriák száma nagyon széles volt. A 65, majd a 85 köbcentiméteres félórás gyerek kategóriákkal indult a megmérettetés. A felnőttek két csoportban indultak. A hobbi kategóriában hengerűr fokozat szerint három mezőny alakult ki. A profi kategóriában a kétszer egy órás verseny zajlott, itt indulhattak a negyven év feletti veteránok is. A pálya több elemet tartalmazott. A hagyományos ugratós, gyorsulós szakaszt, az erdei ágas-bogas, kanyargós részt, valamint a leglátvá-

nyosabb extrém akadályokkal terhelt, például autógumi kapaszkodók leküzdését jelentő néhány száz métert. A versenyen elért eredmény tétet is jelentett, például a magasabb osztályba kerülés lehetőségét. A sportág legjobbjai közül is többen megjelentek, volt vagy veterán bajnokok. Szőke Márk sokszoros hazai bajnok, nemzetközi versenyek rendszeres résztvevője, vagy a dunaföldvári színekben induló Lami Tamás első osztályú versenyző. Jó hangulatú, sikeres volt tehát itt Dunaföldváron a bajnoki nyitány. A szervezők szerint a folytatás viszont a járványveszély miatt kétséges. «

Múlt a jelenben

7. rész

Népdal és nóta nem ugyanazt jelent, habár a köznyelv hajlamos a nótát a dal szinonimájaként használni. Tisztázzuk is le: a nóta műzenei produktum, szerzője van, míg a népdal szájáról szájra terjedve alakult ki, szerző nélkül. Múltidéző sorozatunk soron következő részében ismét a népzene határait vizsgáljuk, ezúttal a nóta felől nézve, hiszen a két műfaj számos ponton kapcsolódik egymáshoz. És, ha nóta, akkor Dunaföldváron ez Szávolovics Gabriella, akit városunk falain túl is egyre többen ismernek már a műfaj kedvelői.

» BAKSAY ERIKA

– *Hogyan kerültél közel a nótához?*

– A nótázás meghatározta a gyerekkoromat. Nyolc éves koromig Külvégen laktam a nagyszüleimnél, és ott rengeteg nótaszó volt, a szőlőben, a disznótóron, István napján, amikor is megjelent a helyi cigányzenekar, nagypapa pedig tárt karokkal fogadta őket, de nagymamának, édesanyjának, a családnak általában nagy baráti köre volt, ahol rengeteg nótát hallottam.

Nyilván eszembe sem jutott, hogy profi énekes leszek, énekeltem az iskolában népdalokat, de ennyi volt. Később is civil foglalkozásom volt, egy fuvarozó céget vezettem 2012-ig, mellette volt persze nóta, baráti körben, főleg Solton, ahol minden buliban előkerült a harmonika, hegedű.

A kamionos vállalkozást előbb édesapámmal együtt csináltam, később megörököltam, de annyira meghatározta az életemet, annyi kötöttséget jelentett a folyamatos készenlét, hogy végül a saját és a családom érdekében 2012-ben abbahagytam.

Korábban, 2008-ban indultam egy solti nóta dalversenyen, természetesen a solti barátaim ötlete volt, és minden tét nélkül, csak úgy, brahiból, farmerben, bőrdzsekiben énekeltem el a kedvenc nótámat, amivel elhoztam a közönségszavazást. Azon a versenyen Tarnai Kiss László volt a zsűri

Szávolovics Gabriella

elnöke, ő azt mondta, különleges a hangszínem, érdemes lenne foglalkoznom az énekléssel komolyabban, és mindjárt fel is ajánlotta, hogy ezt nála megtehetem. Ez volt 2009 novemberében, 2010 januárjában kezdtem el nála énekelni. Így indult.

– *Hány százalékban az énektudás, és hány százalékban a színpadra termettség és a kapcsolatteremtés a legfontosabb a nótáéneklésben?*

– Mindegyik fontos, de a harmadikat tenném előre. A közönséggel való kommunikáció a színpadon mindent elvisz, akkor is, ha zeneileg gyengébb az a produkció. Ha megtalálja az ember a közönséggel a hangot, ha felismeri, mit kell annak a közönségnek énekelni, az énekesnek nyert ügye van.

– *Neked mi az erősséged?*

– Nehéz megítélni. Én mindig a közönségben hittem. Innen közönségszavazással indultam, a közönség kétszer szavazott be a Nótaszótárba. Rábíztam a közönségre magam, ez alapozta meg a nótás szereplésem.

– *Milyen volt a Tarnai-féle iskola?*

– Először kéthetente jártam föl hozzá Pestre, skála, hangképzés, aztán az óra második felétől a nótáim énektechnikai fejlesztése, felkészülés a fellépésekre. Az első nagy fellépésem Dunaföldváron a kolontári iszapkárosultak számára szervezett jótékonyági műsor volt, amire hónapokig készültünk, olykor hetente kétszer is. A Tarnaihoz bekerülni kiváltság, ráadásul ő ajánlotta fel nekem, tulajdonképpen ez adta meg annak idején a kezdő lökést arra,

hogy komolyabban foglalkozzak a nótáénekléssel.

– *A nótáelődök nem a legfiatalabb korosztályból kerülnek ki.*

– Igaz, és én ehhez képest is későn kezdtem, de úgy érzem, húsz évvel ezelőtt nem lettem volna még elég érett ahhoz, hogy a nótákat hitelesen átadjam a közönségnek, ehhez meg kellett élni sok mindent, örömet, bánatot.

– *Amikor a vállalkozásodat abbahagytad, akkor a profizmus járt már az eszedben?*

– Dehogy, fel sem merült bennem. Már jártam a Tarnaihoz egy-két éve, amikor valami kapcsán azt mondtam neki, hogy ez a hobbim, amire felháborodott, hogy neki ilyesmire nincs ideje. Komolyan vettem én az éneklést, de a profizmus nem volt az opciók között. A mai napig is hétfőtől csütörtökig a vállalkozásommal foglalkozom, a péntek pedig az énekóráé, csak már nem a Tarnaihoz járok, hanem Szóka Júlia operett primadonnához, és volt még Siliga Miklós. Megesett, hogy kihagytam heteket, hónapokat. Nem lehet, folyamatosan karban kell tartani, képezni magam.

– *Miben különbözik a 2012-es és a mai Szávolovics Gabriella?*

– Az a két ember ég és föld. Én a nótáéneklés miatt annyi szeretetet kapok, annyi jót mindenféle téren, amit el sem tudtam képzelni. A környezetemből csupa pozitív érzélem árad. Kedvenceim a nyugdíjasok, akikben megtalálom a szüleimet, szeretettel árasztanak el.

– *Hogy látod a magyar nóta jövőjét?*

– Van jövője, ebben abszolút hiszek, különböző fesztiválokon

látom, hogy fiatalok is érdeklődnek a nóta iránt, éneklük, szeretik, szerintem a magyar ember, ha mulat, akkor nótázik.

– *A nótáénekes számára mit jelent a népdal és a nóta?*

– A népdalba nem lehet belekötni. Szerzője ismeretlen, sokféle variációja van, itt másképp éneklük, ott megint másképp, dallamban, szövegben bármilyen variáció elképzelhető. Erdélyben, Kárpátalján még hallok azokat a népdalokat, amiket 40 éve a nagyszüleimtől hallottam. Gyűjtöm ezeket, nagyon szeretem, hiszek is a népdalban.

A magyar nóta ebből a szempontból kötöttebb, hiszen szerző által leírt alkotás. De a nóták között is meg kell találni azt, amelyik legjobban illik hozzám, amit a legjobban át tudok adni a hallgatóknak.

– *Van olyan, hogy dunaföldvári nóta?*

– Van hát, ha a társaságban rázendítek a nagyanyám kedvenc nótájára, a „Pikoló feketénél kezdődött az élet”-re, a népdalok közül meg a „Kikötöm a kispej lovamat csárda elébe” kezdetűre, na, akkor a soltiak csak néznek, sose hallották, de még zenészek se nagyon ismerik.

– *Elérzékenyültél, amikor arról beszéltél, miben változtál meg 2012 óta.*

– Nagyon szeretem ezt csinálni, és hálás vagyok a jóistennek, hogy megadta nekem, hogy hétről hétre fel tudok tölteni a közönség szeretetétől. Már sokat szerepelek, tévéfelvételekre is hívnak, egyre több helyen lépek fel, de ez nekem mindig olyan boldogság, hogy, amikor hazajövök a műsorból, még órákon keresztül nem tudok visszatérni a földre, annyira felpörget a közönség, a szeretet, a taps.

– *Mit tekintesz a legnagyobb sikernek?*

– A tapsot. Szeretek a közönség közelében lenni. Addig csinálom, amíg szeretnek.»

A projektet támogatja:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Veszélyhelyzeti intézkedések és szabályok Dunaföldváron kijárási korlátozás esetére

Csokorba szedtük mindazokat a döntéseket és szabályokat, amelyeket a kormány döntése alapján vagy saját hatáskörében Dunaföldvár város polgármestere meghozott a koronavírus-járvány, illetve a kijárási korlátozás idejére. Információinkat Horváth Zolt polgármester lapzártánk szerinti legfrissebb (március 27-i), a Dunaföldvár Tv-ben elhangzott tájékoztatója alapján gyűjtöttük össze.

» BAKSAY ERIKA

Megbetegedés: Dunaföldvár városa is követi azt a veszélyhelyzeti protokollt, amelyet a járvány megelőzésére, elterjedésének megakadályozására, illetve az esetleges megbetegedések esetére követni kell. Ennek érdekében a polgármester minden olyan szervezettel, intézménnyel kapcsolatban áll, amelynek szerepe van vagy lehet a védekezésben, a város életének veszélyhelyzeti megszervezésében. A városban március 27-ig nincs fertőzött vagy karanténban levő lakos. Ha lesz ilyen, akkor ő a lakásában tölti a karantént, ellátásáról az önkormányzat gondoskodik. Amennyiben állapota egészségügyi ellátást igényelne, úgy az erre speciálisan felszerelt mentőautóval speciális kórházi osztályra kerülne. Egyéb esetben az érintett a háziorvosával telefonon konzultálva otthonában tölti a karantén idejét, a szükséges kezelésekkel. A háziorvosok, a gyermekorvosok, a védőnők teljes számban, a kellő védőfelszereléssel rendelkezésre állnak, a fogászat csak sürgősségi ellátást végez. A labor is működik, és egyelőre működni is fog. Ha valakiben felmerül a fertőzöttség gyanúja, az maradjon otthon, és telefonon értesítse a háziorvosát, aki tájékoztatja a további teendőkről.

Ügyintézés: A kijárási korlátozás szűkíti az orvosi és egyéb ügyintézés lehetőségeit, de minden alapvető fontosságú intézmény és szervezet működik a városban. Az orvosok, védőnők dolgoznak, de azt kérjük, hogy csak a legszükségesebb okból keressék fel őket személyesen, ha a helyzet, vagy az állapotuk megengedi, telefonon vagy más

elektronikus formában (honlap, email, messenger) kérjenek tanácsot vagy kezelést. A papír alapú helyett kérjenek e-receptet, a táppénzt nem kell kéthetente igazolni, csak a táppénzes időszak végén, a közgyógyellátás, szakorvosi javaslat automatikusan meghosszabbodik, és a veszélyhelyzet elmúltát követő 90 napig érvényben marad. A közintézményeinket folyamatosan fertőtleníti, szájmascskokat küldünk minden intézményünkbe, az ügyeletet tartó óvodai, bölcsődei dolgozóknak is. A Pannonia Bio saját gyártású fertőtlenítő szert adományozott a városnak, amelyet kizárólag saját intézményeink közcélból használhatnak. Többen maszkokat gyártanak, melyeket felajánlottak a lakosság érdekében dolgozóknak. A 65 év feletti lakosságnak az Önkormányzat házhöz vitet személyenként egy darab szájmascskot.

Az ügyintézés szűkített nyitva tartással – szerda 8–12 és 14–16 óra között – működik a Polgármesteri Hivatalban. Kérjük, csak akkor keressék fel a Hivatalt, ha ez elkerülhetetlen, és olyankor is tartsák be a másfél méteres kommunikációs távolságot, használják a kihelyezett kézfertőtlenítőt. Továbbá a porta szolgálat közreműködésével lehet az ügyintézőt felkeresni, és az irodában az ügyintézőn kívül csak maximum egy ügyfél tartózkodhat. Ügyeiket lehetőleg intézzék elektronikusan, telefonon érdeklődjenek vagy halasszák el, ha lehetséges. Az úti okmányok, igazolványok, forgalmi engedélyek érvényesek maradnak a veszélyhelyzet idején akkor is, ha egyébként lejártak. Kormányablakba a 1818 számon, vagy ügyfélkapun keresztül foglalhatnak időpontot.

Rendezvények, szórakozás, temetés: Az önkormányzat a városi rendezvényeket határozatlan időre betiltotta. Bezárt a művelődési ház, a könyvtár, bezártak a szórakozóhelyek. A családi rendezvényeket és temetést szűk körben meg lehet tartani. Az éttermek korlátozással működnek, csak házhöz szállítást vállalhatnak.

Ellátás, boltok: Az élelmiszert, gyógyszert, vegyi árut, higiéniai cikkeket árusító boltok, benzinkutak korlátozás nélkül, a nyitvatartási idejükben várják a vásárlókat, a többi üzlet is működik, ők viszont csak 15 óráig. A piac működik, de csak korlátozott termékkörrel. Mivel a piacon sok ember megfordul, ott a rendőrök, polgárőrök fokozottan ügyelnek a szociális érintkezés szabályainak betartására. A boltokban és a piacon 9–12 óra között csak a 65 év feletti lakosság vásárolhat.

Gazdaságvédelmi intézkedések: A kormányzati intézkedések ismeretek, a katasok, vállalkozók figyelmébe, frissítsék az információikat. A polgármester saját hatáskörben 50%-kal mérsékelte az üzlethelyiségek bérleti díjait a veszélyhelyzet megszűntéig, illetve annak a hónapnak a végéig.

Gyermekeintézmények, oktatás: A kormány március 16-tól bezárta az iskolákat, az oktatás elektronikus úton, otthon folytatódik. Az önkormányzati fenntartású gyermekeintézményekben a polgármester saját hatáskörben visszavonásig rendkívüli szünetet rendelt el, de mindkét intézményünk tart ügyeletet max. 7 fős csoportokban azon gyermekek számára, akiknek a szülei dolgoznak, és nem tudnak felügyeletet biztosítani a kiskorú gyermekeknek. A gyermekeknek intézményi étkeztetést is biztosítunk.

Közlekedés: A polgármester saját hatáskörben ritkította az autóbuszjáratokat, lényegében a nyári menetrend szerint. A kisebb busz közlekedik, ezzel is el tudja látni az igényeket. Természetesen a veszélyhelyzet megszűnése után visszaáll az eredeti menetrend.

Szociális segítség, idősek segítése: A kormány március 27-én több olyan korlátozást hozott, ami a leginkább veszélyeztetett időskorúak mozgását igyekszik szűkíteni. Eszerint a 65 éven felüliek csak délelőtt 9–12 óráig vásárolhatnak, intézhetik az ügyeiket, mely idő alatt az ennél fiatalabb korosztály nem léphet be az üzletekbe. 12 óra után időskorúak

nem látogathatják az üzleteket, boltokat és a piacot.

Dunaföldváron az időskorúak támogatása iránti kérelem a veszélyhelyzet ideje alatt nem nyújtható be, a veszélyhelyzet végének kihirdetésétől kezdve 60 napig ismételtén benyújtható lesz.

Az önkormányzat elindította az idősek és fogyatékosok segítségét, amelyhez minden technikai és személyi feltétel adott. Az idősek és a rászoruló, így például a szociális étkeztetésben részesülők számára az önkormányzat továbbra is biztosít meleg ételt, ha erre igény van. Az étel kiszállítása egyszer használatos dobozokban történik.

Az az időse ember, akinek nincs segítő hozzátartozója a 75/341–068-as és a 75/541–068-as telefonszámon tud segítséget kérni az Önkormányzattól.

Szociális érintkezések, lakáselhagyás: Nem tilos a lakásunk elhagyása, ha az nélkülözhetetlenül fontos. Ez lehet az élelmiszerek, gyógyszerek, tisztálkodó, tisztítószerek beszerzése, halaszthatatlan ügyintézés, természetesen a munkavégzés, a kiskorúak, idősek érdekében végzett tevékenység, a kutyasétáltatás és a személyes, egészségügyi séta. Mindez az érintkezési szabályok szigorú betartásával, vagyis minimum másfél méter távolságot tartva a személyek között. Ne lepődjünk meg, ha közben a rendőr megállít minket, és az úti célunkról érdeklődik, vagy felhívja a figyelmünket a szabályokra. A hatóság szabályszegés esetén büntethet is 5000 Ft-tól 500.000 Ft-ig. Fokozottan ügyeljünk a tisztaságra a közterületeken, amelynek érdekében – előreláthatóan csak május 1-től – a foglalkoztatáshoz szükséges egészségügyi vizsgálat elvégezhetőségének függvényében – folytatódik a közmunka program is.

Tájékoztatás: Az önkormányzat arra kéri a lakosságot, hogy figyelje a központi információkat, kövesse az eseményeket, de válogassa meg, milyen forrásokból tájékozódik. Keresse a hivatalos forrásokat, olvassa Dunaföldvár város honlapját, a Hivatal facebook oldalát, a hirdetőtáblákat, nézze a városi televíziót és olvassa a helyi újságot. Kerülje a lakosság az álhírek olvasását és terjesztését. «